

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

THE OPINION OF LEARNING AND TEACHING IN STUDENT AT
SRIPATUM UNIVERSITY KHON KAEN

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

เดือนฉาย ช่อนกลาง

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2556

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

THE OPINION OF LEARNING AND TEACHING IN STUDENT AT
SRIPATUM UNIVERSITY KHON KAEN

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
เดือนฉาย ช่อนกลาง
SRIPATUM UNIVERSITY

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2556

หัวข้อวิจัย : การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น
ผู้วิจัย : นางเดือนฉาย ช่อนกลาง
หน่วยงาน : คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น
ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 118 คน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ซึ่งได้จากข้อคำถามปลายเปิด

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาวิชา และด้านการจัดการเรียนการสอน มีระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับมาก ขณะที่ด้านการวัดผลและประเมินผล มีระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับปานกลาง สำหรับข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น พบว่า นักศึกษาเสนอแนะว่าการจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหามากเกินไป ทำให้เร่งเรียนให้ทันกับเวลาซึ่งนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด ควรจะมีการจัดการเรียนการสอนให้เป็นระบบมากขึ้น ทั้งยังมีเอกสารการเรียนจำนวนมาก ผู้สอนควรจัดทำเป็นหนังสือมากกว่าให้นักศึกษาถ่ายเอกสารแล้วนำมาเรียน นักศึกษาเสนอแนะให้มีรายวิชาโทเป็นภาษาที่ 3 เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา

คำสำคัญ : ความคิดเห็นของนักศึกษา, การจัดการเรียนการสอน

Research Title : The Opinion of Learning and Teaching in Student at
Sripatum University Khon Kaen
Name of Researcher : Duanchai Songlin
Name of Institution : School of Accounting
Year of Publication : B. E. 2558

ABSTRACT

This study on “The Opinion of Learning and Teaching in Student at Sripatum University Khon Kaen” had a purposed to level in opinion of learning and teaching among student at Sripatum University Khon Kaen. The Poputation and sample had consisted of 118 students of Sripatum University Khon Kaen. The research instrument used questionnaires that cover the opinion of learning and teaching. The statistic values had uesd the frequency, percentage, mean, standaed daviation and content analysis.

The results of the research showed that in the learning and teaching was middle level by the majority of students’ oppinions. In the part of content of study and learing and teaching were in high level but in the part of measurement and evaluation were in middle level. For the recommend of learning and teaching showed that in the learning and teaching with too much the content should be taught to be systematic. There are many document the teacher should be used as textbook and the students would like to add minor subject are 3rd language for developed students such as Korean language, Japaness language and France language.

Keywords : Opinion in student, Leaning and Teaching

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานและบุคคลหลายๆ ท่านด้วยกัน โดยเฉพาะศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้มอบทุนวิจัย จำนวน 35,000 บาท ในการใช้จ่ายการดำเนินงานวิจัย ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้นักวิจัยมือใหม่ทำวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ขึ้นมา ขอขอบคุณอาจารย์ของศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอนทุกท่านที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลืองานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ และขอขอบใจนักศึกษาที่ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล จนได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ในการนำมาวิเคราะห์ ประเมินผล และขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่าน ที่ได้สละเวลาอันมีค่ากรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขงานวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ การวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ในครั้งนี้มีโอกาสสำเร็จลุล่วงไปได้ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานและบุคคลหลายๆ ท่านที่ได้กล่าวมาแล้วนี้

ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กล่าวมาแล้ว ณ ที่นี้ หากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีความดีและเป็นประโยชน์ ทางผู้วิจัยขอมอบแต่ผู้ที่ให้ความสนใจทุกท่านที่จะนำไปศึกษาต่อ

เดือนฉาย ช่อนกลาง

29 มกราคม 2558

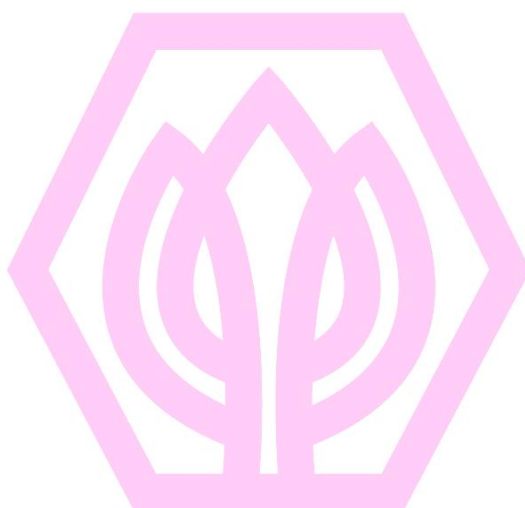
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1
	คำถามการวิจัย 2
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 2
	ขอบเขตการวิจัย 2
	นิยามศัพท์ 2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 4
ตอนที่ 1	แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน..... 4
	1.1 ความหมายและองค์ประกอบการเรียนการสอน..... 4
	1.2 การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ..... 10
	1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน..... 13
	1.4 คุณสมบัติที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิผล..... 14
	1.5 สื่อการเรียนการสอน..... 15
	1.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน..... 16
ตอนที่ 2	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 23
ตอนที่ 3	กรอบความคิดการวิจัย..... 25
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 26
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 26
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 27
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 28
	การวิเคราะห์ข้อมูล 28
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 30
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 30
	ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 30
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 30
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 38
	สรุปผลการวิจัย 38
	อภิปรายผล 39
	ข้อเสนอแนะ 40

สารบัญ (ต่อ)

บรรณานุกรม	41
ภาคผนวก	45
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	45
ประวัติย่อผู้วิจัย	50

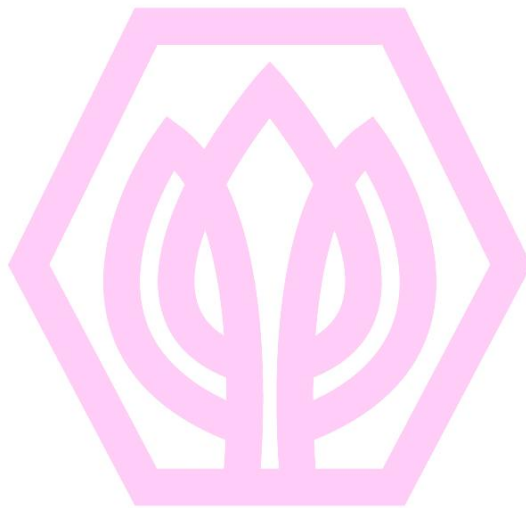
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนของประชากรและตัวอย่างของการศึกษา.....	27
2 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ คณะและหลักสูตร.....	31
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการ จัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ในภาพรวม และรายด้าน..	31
4 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านเนื้อหาวิชา.....	32
5 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มี ต่อการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	33
6 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการ จัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านการวัดผล และประเมินผล.....	34
7 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านเนื้อหา.....	35
8 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	36
9 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านการวัดผลและประเมินผล.....	37

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

1	ระบบการเรียนการสอน.....	7
2	แนวทางดำเนินการจัดการเรียนการสอน.....	9
3	ขั้นตอนการประเมินผล.....	21
4	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	25

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษามีเป้าหมายในการพัฒนามนุษย์และในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ โดยการจัดกระบวนการเรียน การสอนและกิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม ตลอดจนมีการพัฒนา ทางด้านสติปัญญาและเป็นผู้ใฝ่รู้ โดยศึกษาแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากนโยบายด้านการจัด การศึกษาระดับอุดมศึกษาในระยะที่ผ่านมา กำหนดให้มีการเพิ่มพูนและพัฒนาประสิทธิภาพของ สถาบันอุดมศึกษาในการจัดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสนองความต้องการด้านทรัพยากรมนุษย์ ที่มีคุณภาพและความต้องการด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยประสานความร่วมมือจาก หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด สำหรับ สถาบันการศึกษาจะมุ่งเน้นในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ตามความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความ ต้องการของผู้เรียน โดยจัดให้มีการหลากหลายในด้านเทคนิค วิธีการสอนและการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการของการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพอันจะเป็น กำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงต่อไป

ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะทำให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน การจัดการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนของอาจารย์ผู้สอน คุณลักษณะของผู้สอน เทคนิคการสอนในรูปแบบต่างๆ สื่อและนวัตกรรม ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุด

ในปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น เปิดสอนทั้งหมด 6 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีการเรียนการสอนที่ทันสมัยมุ่งให้บัณฑิตเป็นผู้มีคุณภาพใน ตลาดแรงงาน พร้อมกันนี้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ต้องช่วยกันรับผิดชอบ ดูแล นักศึกษาเป็นจำนวนมากเพื่อให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ดี และมีความสุขในการเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ในวิชาการและมีความสามารถในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำ ความรู้ใหม่ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียน การร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย ความเชื่อมั่นในตนเอง คิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ รับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม ผู้วิจัย เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องของนักศึกษาปีการศึกษา 2556 ที่นักศึกษาได้ใช้ชีวิต การปรับตัวในรั้ว มหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อม เพื่อนร่วมชั้นเรียน คณาจารย์ และการเรียนการสอน ปัจจัยต่างๆ อาจส่งผลในการเรียนของนักศึกษาที่กำลังศึกษา

ปัจจัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ในด้านพฤติกรรมของนักศึกษา ด้านการเรียน การคบเพื่อน การปรับตัวให้เข้ากับสังคมในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยในเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น เพื่อเป็นแนวทางในการดูแลนักศึกษา และพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ต่อไป

คำถามการวิจัย

นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

สมมติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่นอยู่ในระดับปานกลาง

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 168 คน
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็นดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ คณะ และหลักสูตร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ใน 3 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านเนื้อหาวิชา

3.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมเพื่อถ่ายทอดความรู้หรือคำแนะนำแก่ผู้เรียนโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ประกอบด้วย เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลประโยชน์ที่ได้รับ

เนื้อหาวิชา หมายถึง บทเรียนที่จะนำมาสอนตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้และมีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการจัดกิจกรรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ และส่งเสริมความถนัดหรือพัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งจัดโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักศึกษามีส่วนร่วมและมีความสนใจในการเรียน อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคการสอนดี มีความรับผิดชอบสูง

การวัดผลและประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ดำเนินการควบคู่กับกระบวนการการจัดการเรียนการสอน ทั้ง ก่อน ระหว่าง และหลังเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็นการวัดผลและการประเมินผล โดยการวัดผลจะต้องใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัด ส่วนการประเมินผลจะเป็นการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลจากการวัดผล ตามเกณฑ์ที่กำหนด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่ต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ศรีปทุม ขอนแก่น
2. ได้ทราบถึงข้อเสนอแนะของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น สามารถแบ่งผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน
 - 1.1 ความหมายและองค์ประกอบการเรียนการสอน
 - 1.2 การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
 - 1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 1.4 คุณสมบัติที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิผล
 - 1.5 สื่อการเรียนการสอน
 - 1.6 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.1 ความหมายและองค์ประกอบการเรียนการสอน

1.1.1 ความหมายการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยมีหลักสูตรเป็นกรอบกำหนดการจัดประสบการณ์สำคัญของการศึกษาเพราะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา

การสอน หมายถึง กิจกรรมของบุคคล ซึ่งมีหลักการและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลที่ใช้เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ ดังนั้น การสอนจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญในด้านต่างๆ 4 ด้าน (ซูตริตัน เจริญสุข, 2545: 25 – 26) คือ

1. ด้านหลักสูตร หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชา ตลอดจนการเลือกเนื้อหาให้เหมาะสม
2. ด้านการสอน หมายถึง การเลือกวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้นักศึกษาบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ
3. ด้านการวัดผล หมายถึง การเลือกวิธีวัดผลที่เหมาะสม และสามารถวิเคราะห์ได้
4. การประเมินผลการสอน หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลการสอนทั้งหมด ตั้งแต่การวางจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การเลือกเนื้อหาวิธีการสอน ตลอดจนความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของการวัดผลที่ผู้สอนได้ทำไป

การสอนมีใช้อยู่ 2 คำ (ซูตริตัน เจริญสุข, 2545: 25 – 26)

1. การสอน (Teaching) หมายถึง การถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่
นักศึกษา

2. การเรียนการสอน (Instruction) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการสอน เช่น การใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างการสอน เป็นต้น

คำว่า “การเรียนการสอน ” มีความหมายในเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา เป็นกระบวนการสองทาง คือ เป็นการให้และการรับความรู้ที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันทั้งฝ่ายผู้สอนเป็นฝ่ายให้ความรู้โดยพิจารณาการสอนตอบสนองของนักศึกษาด้วย (วันเพ็ญ จันทร์เจริญ, 2542: 13)

การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกันระหว่างการสอนของผู้สอนและการเรียนของนักศึกษา เป็นการกระทำหรือ ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นทั้ง 2 ฝ่าย คือ ทั้งสองฝ่ายผู้สอนและฝ่ายนักศึกษา โดยมีเป้าหมายหลักที่จะทำให้ให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้(วันเพ็ญ จันทร์เจริญ, 2542: 13)

การสอน หมายถึง กิจกรรมในการให้ความรู้ หรือให้คำแนะนำ เพราะว่าการสอนมีความหมายครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมด การสอนเป็นงานอย่างหนึ่งของผู้สอนที่มีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ถึงแม้ว่าการเกิดการเรียนรู้นั้น ในบางครั้งอาจจะเกิดขึ้นได้เองโดยไม่ต้องได้รับคำแนะนำอะไรจากผู้ใดเลยก็ได้ แต่ว่าการให้ความรู้หรือในการให้คำแนะนำนั้น จำเป็นต้องมีกระบวนการ (Process) ในการให้ความรู้หรือให้คำแนะนำและในการให้คำแนะนำนั้น ผู้สอนต้องให้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย จึงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ง่ายขึ้น และกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดที่กล่าวไว้นั้น บทเรียนทางโทรทัศน์ หุ่นจำลอง ฯลฯ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้จัดกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ให้กับนักศึกษาหรือในขณะเดียวกัน นักศึกษาก็อาจทำหน้าที่เป็นผู้จัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ของตัวเองก็ได้ (สุนทร ภูริเวทย์, 2548: 177 – 78)

ด้วยเหตุนี้ การเรียนการสอนจึงถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญของการจัดการศึกษา หรือกล่าวได้ว่า เป็นหัวใจของกิจกรรมทั้งหมดที่จัดให้มีขึ้นในสถานศึกษา จากแนวความคิดของนักการศึกษา สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนหมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ โดยมีความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้สอน นักศึกษาและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการจัดรูปแบบของการเรียนการสอน การใช้เทคนิคการสอน รวมทั้งถึงการติดตามวัดผล ประเมินผลเพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการที่ดำเนินไปนั้นสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาได้อย่างแท้จริง

1.1.2 องค์ประกอบของการเรียนการสอน

แดวิด แซนฟอร์ด (Sanford David, 1972 อ้างถึงใน ชุตริรัตน์ เจริญสุข, 2545: 30) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนไว้ 6 ประการ คือ

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา หลักสูตรและโปรแกรมศึกษาเป็นเสมือนแนวทางการพัฒนาคนระดับสูงของประเทศ ให้มีความสามารถ ตลอดถึงเจตคติอันพึงประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลในสังคม
2. ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ในการสอน คุณภาพของอาจารย์นั้นเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงคุณภาพสถาบันการศึกษาตลอดจนคุณภาพของนักศึกษาในสถาบันนั้น ๆ เนื่องจากผู้สอนอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขต่างๆ ในการเรียนเพื่อบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

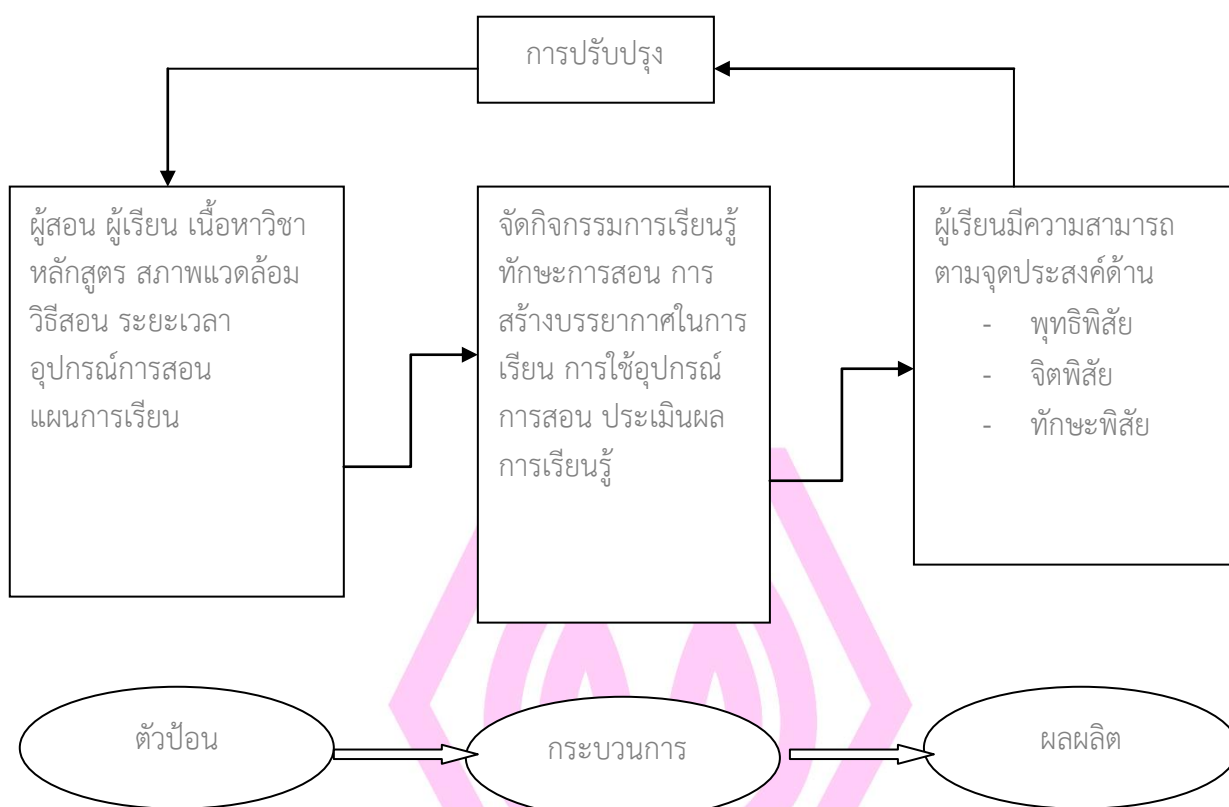
3. ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ นอกจากการแสดงออกของอาจารย์จะเป็นแบบอย่างแก่นักศึกษาแล้วยังทำให้การสอนดำเนินไปด้วยดี เนื่องจากการแสดงออกหรือบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ดี เช่น อาจารย์มีกิริยาท่าทางที่ดี อารมณ์ดี และมีความเห็นอกเห็นใจนักศึกษา จะเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจในตัวอาจารย์และวิชาที่สอน

4. ด้านอุปกรณ์การสอน หมายถึง สื่อทุกชนิดที่นำมาประกอบการเรียน การสอน เพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ทัศนคติและทักษะไปยังนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา จากการศึกษาของ ลี โคนแกน (Cogan Lee, 1974: 135-139) สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษากับอาจารย์จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

6. ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน เป็นการพิจารณาตัดสินประสิทธิภาพและคุณค่าของการนำหลักสูตรไปใช้ ช่วยให้ทราบถึงความเจริญงอกงามและความสามารถของนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ช่วยให้ผู้สอนรู้จักนักศึกษาดีขึ้นรวมถึงทำให้ทราบเกี่ยวกับการสอนและข้อบกพร่องต่างๆ ในการเรียนการสอนตลอดจนบริการต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้นักศึกษาเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้น

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2545: 1 – 27) กล่าวว่า ระบบของการทำงานโดยทั่วไปจะประกอบด้วย ตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) และการประเมินผลย้อนกลับ (Feedback) ระบบการเรียนการสอนในสถานศึกษา หรือในชั้นเรียนก็เช่นเดียวกัน ตัวป้อนของกระบวนการเรียนการสอนจะประกอบด้วย ผู้สอน นักศึกษา จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือเนื้อหาวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนานักศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และอื่นๆ แล้วจึงนำมาจัดทำเป็นแผนการเรียนรู้ สำหรับกระบวนการนั้น จะเป็นการนำแผนการเรียนรู้มาใช้หรือดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งจะต้องประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย รวมทั้งการมีทักษะการสอนของผู้สอน และการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการเรียนรู้ของนักศึกษารวมทั้งดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนสำหรับช่วงเวลานั้น ในด้านความรู้ความสามารถ ทักษะในเนื้อหาวิชานั้นทุกๆ ด้าน เช่น พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัยและเมื่อประเมินประสิทธิผลของนักศึกษาแล้วจึงนำข้อมูล มาวิเคราะห์ เพื่อดำเนินการปรับปรุง ตัวป้อนและกระบวนการต่อไป ซึ่งสามารถสรุประบบการเรียนการสอนได้ ดังแผนภาพ 1

แผนภาพ 1 ระบบการเรียนการสอน (ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์, 2545 : 2)

การสอนสอนที่ดีอย่างถูกต้องนั้นจะมีลักษณะของการเป็นระเบียบ เป็นระบบ และมีความต่อเนื่องของการดำเนินงานซึ่งควรจะเริ่มตั้งแต่การกำหนดแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้จากนักศึกษา การประเมินผลการสอนของผู้สอนและการปรับปรุงการสอน อาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะมีลักษณะของการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนสำรวจสภาพแวดล้อมต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา นักศึกษา เนื้อหาสาระของวิชาที่จะดำเนินการสอนในช่วงชั้น หรือในปีที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลต่างๆ ซึ่งจะสามารถนำมาเป็นทรัพยากรประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ผู้สอนจะต้องนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ นำมากำหนดแผนการเรียนรู้โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดเนื้อหาสาระวิชาให้สอดคล้องกัน กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และอุปกรณ์การสอน
3. จัดเตรียมและสร้างสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้โดยการผลิตสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระวิชาที่จะให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนใจ ให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์จริงหรือใกล้เคียงและการสร้างแบบทดสอบ

4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ โดยจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นที่น่าสนใจ และนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

5. ประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามแนวทางการประเมินผลที่ได้กำหนดไว้ เพื่อตรวจสอบพฤติกรรม และความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษา ตามเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

6. ผู้สอนจะต้องประเมินผลย้อนกลับ จากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน และประเมินผลการสอนของตนเองเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

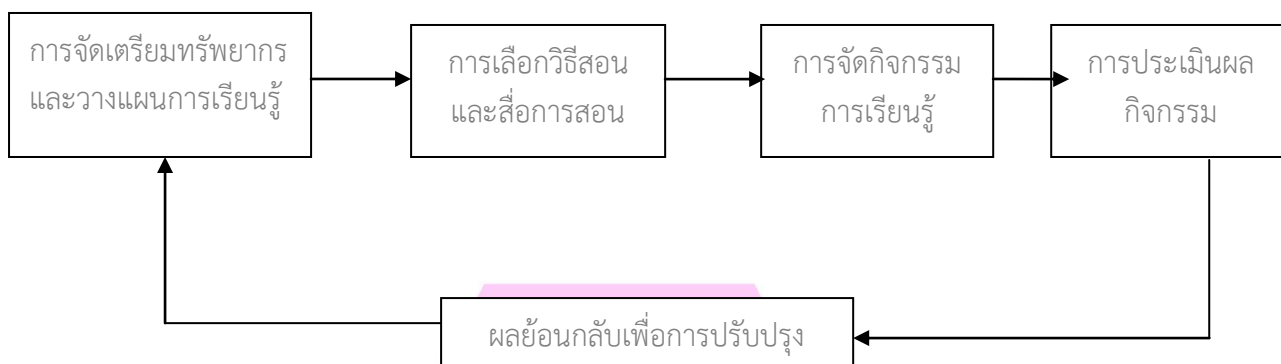
การจัดระบบการเรียนการสอนในชั้นเรียน จะต้องประกอบด้วยแนวทางการดำเนินงานเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้ (ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์, 2545: 5)

1. การจัดเตรียมทรัพยากรและวางแผนการสอน ผู้สอนจะต้องสำรวจปัญหาของการสอนว่าเกิดจากอะไร และสิ่งใดเป็นอุปสรรคสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นเกิดประสิทธิภาพ ผู้สอนควรจะนำสิ่งใดมาเป็นส่วนประกอบเพิ่มเติมรวมทั้งพิจารณาว่าสื่อชนิดใดที่เหมาะสมสำหรับตนเองและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นอกจากนี้จะต้องสำรวจทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา หรือสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่ เพื่อให้สามารถนำมาใช้เสริมกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพขึ้นนักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถลงมือปฏิบัติได้ เช่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือการรู้จักและได้สัมผัสวัสดุต่างๆ จากนั้นจึงนำมากำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้และจึงนำข้อมูล ต่างๆ มาจัดเตรียมแสดงผลงาน กำหนดเวลาหรือวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

2. การเลือกวิธีการสอนและสื่อการสอน ผู้สอนจะต้องศึกษาเนื้อหาสาระวิชาที่จะสอนความสอดคล้องของเนื้อหาสาระวิชากับวิธีการสอน ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน รวมทั้งการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ และเนื้อหาสาระวิชาเพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่นเดียวกับการใช้สื่อการสอน ซึ่งจะต้องให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เวลา สภาพของห้องเรียน และเหมาะสมกับวัย และความสนใจของนักศึกษาด้วย

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของระบบการเรียนการสอน ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

4. การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการสอน ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบ หรือทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ หรือความสำเร็จของนักศึกษาให้ตรงตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งประเมินการสอนของผู้สอนในเวลาเดียวกันและจะเป็นการพิจารณาผลที่ได้เพื่อนำมาประเมินผลย้อนกลับ สำหรับนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงการสอนต่อไป ขั้นตอนในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวสรุปได้ ดังแผนภาพ 2

แผนภาพ 2 แนวทางดำเนินการจัดการเรียนการสอน (ระวีรณ ศรีคร้ามครัน, 2545 : 5)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องมีความสามารถ มีความรู้ และมีทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนที่มีประสิทธิภาพในด้านการสอนจะสามารถปรับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับนักศึกษา เนื้อหาสาระวิชา สภาพแวดล้อม และสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการสอน และความรู้ในด้านเนื้อหาสาระวิชาที่จะสอน การจัดสภาพแวดล้อมและการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เอกสารหลักสูตรและโปรแกรมการเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาและสภาพแวดล้อมของชุมชนตลอดจนความรู้ในด้านจุดมุ่งหมายของการศึกษา ทั้งในด้านจิตพิสัยที่มุ่งให้นักศึกษา เพื่อช่วยให้การสอนของผู้สอนประสบความสำเร็จได้

นอกเหนือจากความรู้ในด้านต่างๆ แล้ว ผู้สอนจะต้องรู้จักการคิดอย่างมีเหตุผล มีความสามารถในการตัดสินใจ ปรับปรุง หรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบรวมทั้งมีทักษะการสอนทั้ง 3 ประเภท คือทักษะการสอนก่อนเข้าชั้นเรียน ทักษะในระหว่างการสอน และทักษะหลังจากการสอนเสร็จสิ้นแล้ว รวมทั้งความสัมพันธ์ของทักษะที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งจะทำให้ผู้สอนสามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ เนื้อหาวิชาบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับนักศึกษาสื่อการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว ผู้สอนจะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดแผนการสอน ถ่ายทอดความรู้ จัดบรรยากาศการเรียนการสอนและจัดประสบการณ์ร่วมกับนักศึกษาโดยอาศัยสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง

1.2 การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพไว้อย่างหลากหลาย โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุปสาระออกเป็นหัวข้อได้ทั้งหมด 15 แนวทาง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนควรตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนด และควรให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ ความสามารถ หรือมีพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้สอนอาจจะบอกจุดประสงค์ของการเรียนสำหรับการสอนในคาบเวลานั้น ๆ ให้นักศึกษาได้เข้าใจอย่างชัดเจนก่อนการสอน รวมทั้งกำหนดแนวทางหรือวิธีการประเมินผลนักศึกษาให้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ (ระวีวรรณ ศรีครามครั้น, 2543: 14-27)

2. ต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนด้วยการกระทำ และได้รับประสบการณ์ตรงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เน้นกระบวนการคิดอย่างมีระบบและเหตุผล มุ่งให้นักศึกษารู้จักการเรียนรู้ รู้จักคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ รู้จักทำให้รู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นนิสัยติดตัวผู้เรียนไป สามารถนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้ และทำให้การเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้น (เกษมา วรธรณ ฌ อยู่ธยา, 2539: 4-5)

3. สอนเนื้อหาวิชาให้เกิดความเข้าใจ ในการสอนเนื้อหาวิชาให้แก่ศึกษานั้น ผู้สอนจะต้องให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายประการสำคัญของการสอนที่มีประสิทธิภาพ การที่นักศึกษามีความเข้าใจลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริง 2-3 หัวข้อย่อมจะดีกว่าให้นักศึกษาเข้าใจอย่างกว้าง ๆ หรือเพียงผิวเผินในหลาย ๆ หัวข้อ ดังนั้นผู้สอนจะต้องมุ่งให้นักศึกษาเข้าใจ และมีความรู้ในแนวคิด หรือหลักการเฉพาะในเรื่องที่เห็นว่าสำคัญๆ โดยที่ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกเนื้อหาวิชาในบทเรียนที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อฝึกให้นักศึกษารู้จักการคิดอย่างมีเหตุผล มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นบรรลุจุดหมายได้ อย่างไรก็ตามผู้สอนควรพิจารณาสอนเนื้อหาวิชาที่มีความสมดุลกันระหว่างความลุ่มลึกของเนื้อหาวิชาที่จะสอน กับความกว้างของเนื้อหาวิชาด้วย (ระวีวรรณ ศรีครามครั้น, 2543: 14-27)

4. สนับสนุนให้นักศึกษาทุกคนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ (เกษมา วรธรณ ฌ อยู่ธยา, 2539: 4 – 5) ไม่ยึดหลักสูตรเป็นบรรทัดฐานตายตัว สามารถยืดหยุ่น ได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ ส่งเสริมความเจริญงอกงามให้แก่ผู้เรียนให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านร่างกาย และควรคำนึงถึงพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ทั้งทางด้านพันธุกรรม วัย ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งล้วนแต่เป็นตัวแปรในการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนต้องค้นหาเทคนิควิธีการในการจัดกิจกรรมประสบการณ์ สื่อการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน (เกษมา วรธรณ ฌ อยู่ธยา, 2539: 4 – 5; สุวิทย์มูลคำ, 2541: 2 – 3) มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดี (สุวิทย์ มูลคำ, 2541: 2 – 3)

5. ควรริเริ่มจากการเรียนรู้ สิ่งที่ใกล้ตัวไปหาสิ่งที่ไกลตัว จากบทเรียนที่ง่ายไปยาก หรือเริ่มจากสิ่งที่เป็นรูปแบบมโนธรรมไปหาสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ง่ายขึ้นทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จักสถานการณ์ที่มีความหมายและสนอง

ความต้องการของนักศึกษา สานต่อจากพื้นฐานความรู้เดิม และพื้นฐานทางวัฒนธรรมของนักศึกษา (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539: 4 – 5) และควรเริ่มจากตัวอย่างไปหากฎเกณฑ์จะทำให้ผู้เรียน ค้นหาข้อสรุปหรือค้นความจริงได้ รวมทั้งเกิดความคิดรวบยอดได้ดีด้วย อีกอย่างการสอนเป็นทั้ง ศาสตร์และศิลป์ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรคิดดัดแปลงกระบวนการสอนให้หลากหลายทำให้ผู้เรียนสนใจ ไม่เบื่อหน่าย (สุวิทย์ มูลคำ, 2541: 2 – 3) และผู้สอนควรจัดวิธีการเรียนการสอนให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้ สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและเงื่อนไขของท้องถิ่น (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539: 4 – 5; พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ, 2540: 79 – 80)

6. ฝึกหัดให้นักศึกษารู้จักคิดใคร่ครวญ ไตร่ตรองด้วยตนเอง และในขณะเดียวกันเรียนรู้ จากการแลกเปลี่ยน และทำงานร่วมกับผู้อื่น (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539: 4 – 5; สุวิทย์มูลคำ, 2541: 2 – 3) ให้ผู้เรียนรู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยฝึกความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ และผู้ตาม อันประกอบด้วยคุณธรรม สามัคคีธรรม และปัญญาธรรม ซึ่งผู้เรียนจะได้นำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตต่อไป (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ, 2540: 79 – 80) การดำเนินการสอนในชั้นเรียน ผู้สอน จะต้องคำนึงถึงนักศึกษาซึ่งเรียนร่วมกันในชั้นเรียนในลักษณะของสังคมกลุ่มเพื่อน เนื่องจากการสอน ในชั้นเรียนไม่ใช่การมีปฏิสัมพันธ์เฉพาะผู้สอนกับผู้เรียนเป็นรายคนเท่านั้นดังนั้นการคำนึงถึง กลุ่มเพื่อนของผู้เรียนซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกัน การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ในลักษณะของกลุ่มการเรียนรู้ หรือการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) จึงเป็นสิ่งที่ จะทำให้นักศึกษาสนใจการเรียนมากขึ้น อย่างไรก็ตามการจัดกลุ่มให้แก่ผู้เรียนผู้สอนจะต้องคำนึงถึง สภาพภูมิหลังของผู้เรียน กลุ่มเพื่อน และเมื่อจัดการเรียนในลักษณะดังกล่าวแล้วจะทำให้นักศึกษา รู้จักการทำงานร่วมกัน สามารถพัฒนาทักษะการพูดในด้านการปรึกษาหารือ มีความมั่นใจในการ เสนอความคิดเห็น รวมทั้งมีความรู้ในด้านเนื้อหาสาระวิชาเช่นเดียวกัน (ระวีวรรณ ศรีศรีรันครัน, 2543: 14 – 27)

7. สร้างบรรยากาศให้เหมาะกับผู้เรียนทั้งในแง่สิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของผู้เรียน เช่น การจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ห้องเรียน ให้สะอาด สวยงาม และร่มรื่น ผู้สอนควรมี บุคลิกภาพที่เหมาะสม มีอารมณ์ดี เป็นกันเองกับผู้เรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน เป็นต้น และพัฒนาห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าวิจัย พัฒนาระบบหอพักและสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อเสริม บรรยากาศของการเรียนรู้ (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ, 2540: 79 – 80)

8. ต้องเสริมกำลังใจให้แก่ผู้เรียน โดยการกล่าวชมเชย และให้รางวัลในช่วงเวลาและ สถานการณ์ที่เหมาะสม (ระวีวรรณ ศรีศรีรันครัน, 2543: 14 – 27) สามารถสร้างเสริมบรรยากาศที่ดี ในการเรียนได้ ทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และเป็นการสนับสนุนพฤติกรรมที่เหมาะสมของ ผู้เรียน อย่างไรก็ตามวิธีการเสริมกำลังใจผู้เรียนแบบหนึ่งอาจจะเหมาะสมและได้ผลดีสำหรับผู้เรียน บางคน และอาจจะไม่ได้ผลสำหรับผู้เรียนบางคนหนึ่งก็ได้ซึ่งในกรณีนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษา เข้าใจ รู้จักลักษณะนิสัย ความต้องการของผู้เรียนด้วยและหาวิธีการอื่นเพื่อเสริมกำลังใจแก่ผู้เรียนได้ตรงตาม ความต้องการ

9. เชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับสภาพปัญหาและประสบการณ์ในชีวิตจริง (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ, 2540: 79 – 80; สุวิทย์ มูลคำ, 2541: 2 – 3) ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้จาก ปัญหาจริง ประสบการณ์จริง ซึ่งจะทำได้สามารถเชื่อมโยงศาสตร์ต่างๆที่เรียนรู้สู่การมองปัญหาและ

แก้ปัญหาอย่างเป็นองค์รวมและครบวงจร (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539: 4 – 5; สุวิทย์ มูลคำ, 2541: 2 – 3) สนองความต้องการของนักศึกษาโดยสานต่อจากพื้นฐานความรู้เดิมและความรู้ทางด้านวัฒนธรรมของนักศึกษา (สุวิทย์ มูลคำ, 2541: 2 – 3)

10. สื่อความหมายที่ชัดเจน เป็นกระบวนการสำคัญที่จะทำให้การสอนประสบความสำเร็จได้ การสื่อความหมายของผู้สอนโดยการใช้คำพูด การเขียน การแสดงกิริยาอาการ การแสดงออกทางสีหน้าเหล่านี้ ผู้สอนจะต้องสื่อความหมายให้ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจหรือแปลความหมายได้อย่างถูกต้องตรงตามความประสงค์ของผู้ส่งความหมาย ในบางครั้งนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจการสื่อความหมายของผู้สอน เนื่องจากสำนวนการพูดไม่มีความชัดเจน คลุมเครือ ไม่คุ้นเคยกับน้ำเสียง สำนวนที่ใช้ของผู้ส่งความหมายหรือบรรยากาศรอบชั้นเรียน ไม่ส่งเสริมการสื่อความหมายที่ดี เช่น มีเสียงอื่นๆ รบกวน เป็นต้น

การดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพนั้นผู้สอนจะต้องสนใจการสอนของตนเองว่านักศึกษาจะสามารถเข้าใจการสื่อความหมายหรือไม่ ดังนั้น เมื่อสอนไปสักระยะหนึ่งจึงควรหยุดการสอนชั่วคราว และถามความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งอาจจะให้ผู้เรียนบางคน หรือทั้งชั้นช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้สอนไปแล้ว ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน แล้วแก้ไขความเข้าใจของผู้เรียนให้ถูกต้องด้วย นอกจากการสื่อความหมายให้แก่นักศึกษาในด้านการพูดแล้ว การฟังก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ผู้สอนควรฟังคำตอบจากผู้เรียนด้วยความสนใจ ทบทวนคำตอบของผู้เรียนโดยการสรุป และถามย้ำให้แน่ชัดว่าเป็นคำตอบที่ผู้เรียนต้องการจะตอบ เพื่อแสดงให้เห็นว่าสอนเข้าใจการสื่อความหมายของผู้เรียน (ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน, 2543 : 14 – 27)

11. ให้ใช้คำถามที่เหมาะสม การถามและใช้คำถามที่ดีและเหมาะสม เป็นส่วนหนึ่งของการสอนที่มีประสิทธิภาพ การถามคำถามในชั้นเรียนจะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจในการเรียนได้เช่นเดียวกัน การถามคำถามที่ดี ที่เหมาะสมจะทำให้นักศึกษาต้องสนใจที่จะคิดค้นหาคำตอบตลอดเวลาของการเรียน อย่างไรก็ตามแนวทางที่ตั้งคำถามที่เหมาะสม ผู้สอนจะต้องนึกถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

1) ถามได้ตรงตามจุดประสงค์ ซึ่งในบางครั้งอาจจะใช้คำถามเพื่อถามความรู้ความจำของผู้เรียน เป็นคำถามพื้น ๆ (Lower-level) สำหรับคำถามที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นสามารถเปรียบเทียบ สรุปข้อคิดเห็น คติวิเคราะห์ได้ จะเป็นคำถามในระดับที่สูงขึ้นมา(Higher-level)

2) ใช้คำถามให้ชัดเจน ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ว่าผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนตอบคำถามในแนวใด การใช้คำถามที่กำกวม ไม่ชัดเจน หรือถามคำถามเป็นจำนวนมากในหลายๆ ด้านจะทำให้ผู้เรียนสับสน และไม่สามารถตอบคำถามในแนวทางที่ถูกต้องด้วย

3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การใช้คำถามที่ดีนั้นจะทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะตอบได้อย่างถูกต้องและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนในชั้นเรียน การที่ผู้เรียนตอบคำถามผิดและไม่สนใจจะตอบคำถาม ผู้สอนจะต้องพิจารณาทบทวนใช้คำถามใหม่ซึ่งอาจจะใช้คำถามที่ชัดเจนก็ได้

4) เว้นระยะเวลาให้ผู้เรียนตอบ เมื่อถามคำถามไปแล้วควรเว้นระยะเวลาเพื่อให้ผู้เรียนได้คิดหาคำตอบ หรือเรียกให้ผู้เรียนคนอื่นตอบคำถามอีกครั้ง หรือตั้งคำถามใหม่การเว้นระยะเวลาดังกล่าวนั้น ส่วนใหญ่แล้วผู้สอนจะตั้งคำถามในระดับสูง (Higher-level) ซึ่งจะส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เหตุในการตอบคำถามนั้น (ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน, 2543: 14 – 27)

12. ทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว และสรุปบทเรียนในท้ายชั่วโมง พื้นฐานความรู้เดิมของ นักศึกษามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในเรื่องต่อไป ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องทบทวนความรู้ของ นักศึกษาก่อนที่จะให้นักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาวิชาใหม่ต่อไป การทบทวนความรู้ไม่ใช่การถามค้ำถึง หัวข้อเรื่องที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว รวมทั้งการกล่าวทบทวนกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยง ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่จะเรียนต่อด้วย (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543: 14 – 27)

การสรุปบทเรียนเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการสอน ทั้งนี้ผู้เรียนบางคนอาจจะจำ บทเรียนได้ดี เมื่อผู้สอนสรุปบทเรียนในท้ายชั่วโมง ดังนั้นในการจัดทำแผนการเรียนรู้การสรุปบทเรียน ควรเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องกำหนดไว้ในแผนการเรียนรู้ การสรุปบทเรียนนั้นผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียน ออกมาทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เพื่อนๆ ฟัง ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องและเสริม ความเข้าใจบางตอนให้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้การสรุปท้ายบทเรียนยังเป็นแนวทางในการเชื่อมโยง ความคิดและเนื้อหาวิชาที่จะเรียนในบทเรียนต่อไปสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เห็น ภาพของการเรียนรู้ และเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนไปแล้วกับความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาที่กำลังเรียนรู้ และเนื้อหาวิชาที่จะเรียนต่อไป (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543: 14 – 27)

13. จัดบทเรียนให้มีการฝึกปฏิบัติหรือให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจ และเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น ทั้งนี้รวมถึงการให้การบ้านแก่ผู้เรียนในปริมาณที่เหมาะสมกับ ความสามารถของผู้เรียนด้วย (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543: 14 – 27)

14. ในระหว่างดำเนินการสอน ผู้สอนจะต้องคอยสังเกตหรือประเมินความเข้าใจของ ผู้เรียน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาใหม่ หรือสิ่งที่สอนหรือไม่ โดยการถามคำถามหรือถาม ผู้เรียนทั้งหมดโดยรวมเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนไปแล้ว ซึ่งจะทำให้ผู้สอนทราบระดับความเข้าใจของผู้เรียน ว่ามีมากน้อยแค่ไหนหรือยังเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียนไป ซึ่งจะเป็นโอกาสให้ผู้สอน ปรับแนวการสอนหรือวิธีการสอนในรูปแบบใหม่ อาจจะยกตัวอย่าง อธิบายเพิ่มเติมให้ผู้เรียนเข้าใจ ชัดเจนขึ้นหรือใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อช่วยเสริมความเข้าใจ (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543: 14 – 27)

15. ต้องประเมินผลการสอนของตนเอง ผู้สอนที่เอาใจใส่ต่อการสอนและมีประสิทธิภาพ จะสนใจการประเมินการสอนของตนเอง ซึ่งการประเมินการสอนของตนเองโดยวิธีการง่ายๆ ก็คือการถาม คำถามตนเองดังนี้ (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543: 14 – 27)

- 1) นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาวิชา ตรงตามที่คุณสอนต้องการให้เรียนหรือไม่
- 2) ผู้สอนจะทราบได้อย่างไร นักศึกษารู้ในสิ่งที่ตนเองได้เรียนไปแล้ว
- 3) การสอนของผู้สอนวันนี้ดำเนินการไปด้วยดีหรือไม่ ผู้เรียนมีความสับสนต่อการ เรียนหรือไม่

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ความหมายและความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพย่อมจะเป็นแนวทางในการส่งเสริม การเรียนรู้ของนักศึกษาเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเป็นปัจจัยที่เร่งเร้าความสนใจของ

นักศึกษาเป็นการขยายโอกาสในนักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

กึ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม (2542: 25) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง วิธีดำเนินการที่ผู้สอนนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติจากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบ เช่น พฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อเกิดความรู้และประสบการณ์ตามความมุ่งหมายของการสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้รวมถึงปัจจัยที่สนับสนุน ส่งเสริมให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

“กิจกรรมการเรียนการสอน” หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบของกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้เพื่อกระตุ้นเร้าให้นักศึกษาได้แสดงออกหรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการสอนกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ควรใช้หลายๆ แบบให้ครอบคลุมพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น ผู้สอนต้องพยายามเลือกใช้เทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ เพื่อสนองจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้ล่วงหน้า (กึ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม, 2542: 25)

สรุปว่ากิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง วิธีการหรือเทคนิคการสอนต่างๆ ที่ผู้สอนเลือกมาใช้ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อกระตุ้นเร้าให้นักศึกษาสนใจการเรียน และให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนของนักศึกษา ดังนี้ (กึ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม, 2542 : 25)

1. ช่วยเร้าความสนใจของนักศึกษา ทำให้บทเรียนมีความหมายต่อการเรียน
2. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ
3. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่นักศึกษา
4. ส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา
5. ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสร่วมกันทำงานเป็นการปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ความรับผิดชอบ และความสามัคคีให้เกิดแก่นักศึกษา

1.4 คุณสมบัติที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิผล

ถาวร สารวิทย์ (2523 : 89 – 90) ได้อธิบายว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี โดยทั่วไปผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อมีความพอใจ อาจารย์ผู้สอน ฉะนั้นผู้สอนควรมีบุคลิกภาพของการเป็นผู้สอน หรืออาจจะเรียกได้ว่ามีวิญญาณของความเป็นผู้สอน เช่น แต่งกายเหมาะสม มีความสุภาพอ่อนโยน มีความเมตตากรุณา มีขันติ มีความกระตือรือร้น มีลักษณะเป็นผู้นำ มีอารมณ์ขัน มีศรัทธาและความภูมิใจในความเป็นผู้สอนนอกจากนั้น ผู้สอนที่สอนวิชาชีพธุรกิจ ควรมีบุคลิกลักษณะเป็นนักธุรกิจประกอบกันหรืออาจจะต้องมี “วิญญาณของความเป็นนักธุรกิจ” ด้วย เช่น ความคล่องแคล่วว่องไวมีทัศนะที่กว้างไกล มีการบริหารเวลาและ

วางแผนอย่างเหมาะสม มีความเที่ยงธรรม มีจรรยาวิชาชีพ และคุณธรรม มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร มีความพยายามไม่ท้อถอย ฉะนั้นอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพรุ้จัก จึงจำเป็นจะต้องมีความ ภูมิใจและก่อให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้

2. มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง ผู้ที่เป็นผู้สอนนั้นมิใช่มีความรู้แต่เพียงในตำรา หรือทางวิชาการเท่านั้น แต่จำเป็นที่จะต้องมีความรู้อย่างกว้างขวางในหลายๆ ด้าน เช่นความรู้ทาง เศรษฐศาสตร์ สังคม วิทยาศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมการ ลงทุน และอื่นๆ ที่เป็นองค์ประกอบของวิชาธุรกิจ

3. มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ควรจะต้องทำความเข้าใจและแสวงหา ความรู้ในรายละเอียดวิชาที่อยู่ในหลักสูตรรายวิชานั้น เพื่อจะได้นำมาวางแผนการสอนโดยเรียงลำดับ ความยากง่าย ความต่อเนื่องของรายละเอียดเนื้อหา

4. มีความสามารถในการสอน การสอนของผู้สอนวิชาทางธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิค วิธีสอน ซึ่งเป็นศิลปะอย่างหนึ่งซึ่งผู้สอนทุกคนจะต้องฝึกฝนและปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและทักษะมี ความเชื่อมั่นในตนเอง

1.5 สื่อการเรียนการสอน

1.5.1 ความหมายของการใช้สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งจำเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนของ นักศึกษาและอาจารย์ เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจเรื่องที่สอนได้ชัดเจนขึ้น ดัง ความหมายของสื่อการเรียนการสอนที่นักการศึกษากล่าวถึง คือ

กิดานันท์ มลิทอง (2540: 79) กล่าวว่า “สื่อ” (Media) หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่ กำหนดข้อมูล เพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อสารกันได้ตรงตามจุดประสงค์ เมื่อมีการนำสื่อมาใช้ใน การเรียนการสอน จึงเรียกว่า “สื่อการสอน” ซึ่งหมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน สิ่ง เหล่านี้ เป็นวัสดุทางกายภาพ ที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีการศึกษาเป็นสื่อที่ใช้เป็นเครื่องมือ หรือช่องทาง สำหรับทำให้การสอนของนักศึกษา ส่งไปถึงนักศึกษาและทำให้นักศึกษาสามารถเกิดการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ได้เป็นอย่างดี

ศักดิ์ดา ทรัพย์ขวัญเมือง (2543: 38) สรุปไว้ว่า สื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ ผู้สอนนำมาใช้เป็นสื่อกลางเพื่อใช้ในการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นวัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม ตลอดจนเทคนิควิธีการต่างๆ

สรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึงสิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นสื่อกลางเพื่อให้การ เรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นวัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม ตลอดจนเทคนิค วิธีการต่างๆ ในด้านสื่อการเรียนการสอนนี้มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน อาจารย์จะต้อง เตรียมพร้อมเพื่อให้นักศึกษาทุกคนได้รับความรู้จากการสัมผัสสื่อการเรียนการสอนนั้นได้ด้วยตนเอง

1.5.2 ความสำคัญและประโยชน์การใช้สื่อการเรียนการสอน

ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ต้นบรรจง (2536: 16 – 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้แจ่มแจ้งขึ้น

2. ช่วยในการสอนนักศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกัน เช่น นักศึกษาบางคนซึ่งเรียนอ่อนอาจจะต้องใช้รูปภาพ สื่อรูปแบบ หรือชุดการเรียนการสอนรายบุคคล ช่วยให้เขาบรรลุจุดประสงค์ในการเรียน

3. ช่วยเสริมสร้างความสนใจของนักศึกษา

4. ประหยัดเวลาในการสอน มีคำกล่าวที่ว่า การใช้สื่อการเรียนการสอนทำให้เสียเวลา ความจริงนั้นไม่เสียเวลาเลย คนที่นำเสียเวลาเพราะใช้สื่อการเรียนการสอนไม่เป็น

ศักดา ทรัพย์ขวัญเมือง (2543: 38) ได้กล่าวถึงประโยชน์การใช้สื่อการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้

1. ในด้านสื่อกับนักศึกษามีประโยชน์ ดังนี้

1.1 เป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจเนื้อหาที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้น

1.2 สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้นักศึกษาทำให้เกิดความสนุกและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน

1.3 การใช้สื่อทำให้นักศึกษามีความเข้าใจตรงกัน เกิดประสบการณ์ร่วมกัน ในวิชาที่ใช้เรียนนั้น

1.4 ช่วยให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้นทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง และผู้สอนด้วย

1.5 ช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้นักศึกษาเกิดความคิดสร้างสรรค์ จากการใช้สื่อเหล่านั้น

1.6 ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษารายบุคคล

2. ในด้านของสื่อกับผู้สอน มีประโยชน์ ดังนี้

2.1 ช่วยให้บรรยากาศการสอนน่าสนใจมากขึ้น ผู้สอนมีความกระตือรือร้นและเชื่อมั่นในตนเองในด้านดำเนินการสอนมากขึ้น

2.2 สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะอาจช่วยให้นักศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้ด้วยตนเอง

2.3 เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอ ในการเตรียมวัสดุใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนตลอดจนการใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้สนุกสนานยิ่งขึ้น

1.6 การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

1.6.1 ความหมายของการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง ของการจัดการเรียนการสอนเพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนการสอนตลอดจนความพยายามต่างๆ ของสถาบันระดับอุดมศึกษาที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรนั้น ประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพียงใด เพื่อที่จะนำผลประเมินที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนต่างๆ ต่อไป

สุพัตร์ พิบูลย์ (2544: 20 – 22) กล่าวถึง การวัดผลและประเมินผล สรุปได้ดังนี้ การวัดและประเมินผล (Evaluation) เป็นการดำเนินการที่มีความต่อเนื่องกันซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. การวัด (Measurement) เป็นการกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้แก่สิ่งต่างๆ อย่างเป็นไปตามกฎเกณฑ์ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ หน่วยการวัด มาตรฐานเปรียบเทียบ และเครื่องมือการวัด

2. การประเมิน (Evaluation) เป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งของสิ่งต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน มีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ สารสนเทศจากการวัด (ข้อมูล) การตีความหมาย และการตัดสินเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหรือบรรทัดฐานอันเป็นที่ยอมรับ

ในการประเมินศักยภาพของผู้เรียน อาจจะทำได้หลายวิธี เช่น การทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ การสัมภาษณ์ การสังเกต การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน เป็นต้น

วิรัตน์ ไทยชนะ และคณะ (2545: 76-77) กล่าวถึง การวัดผลและประเมินผลสรุปได้ดังนี้

การวัดผลและประเมินผล จะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. การวัดผล (Measurement) คือ การตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ เจตคติไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เครื่องมือต่างๆ ในการเก็บข้อมูลส่วนการใช้เครื่องมือชนิดใดนั้นจะขึ้น อยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน ผลที่ได้จากการวัดจะเป็นเชิงปริมาณ เช่น คะแนนหรือค่าร้อยละซึ่งยังไม่สามารถตัดสินได้ว่า นักศึกษามีคุณภาพเป็นอย่างไร จนกว่าจะมีการประเมินผล

2. การประเมินผล (Evaluation) คือ การตัดสินใจว่าผู้เรียนมีคุณภาพอย่างไรโดยการนำคะแนนที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เช่น นักศึกษาทำข้อทดสอบได้คะแนน 70 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งเกณฑ์ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ได้คะแนน 60 คะแนนขึ้นไป ถือว่า ผ่านการสอบ ซึ่งทำให้อาจารย์สามารถบอกได้ว่า นักศึกษานั้นมีผลการประเมินสูงกว่าเกณฑ์การผ่านการสอบ เป็นต้น

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการรวบรวมและเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ในการตัดสินใจทางเลือกที่เป็นไปได้หลายๆ ทาง (เดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม, Daniel L. Stufflebeam, 1971 อ้างถึงในเยาวดี วิบูลย์ศรี, 2545: 9) จากความหมายดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่าการประเมินผลมีความหมายครอบคลุม ทั้ง “การทดสอบ” และ “การวัดผล” (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2545 9)

การประเมินผล หมายถึง การตัดสินความสอดคล้องระหว่างการกระทำและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (ราล์ฟ ไทเลอร์, Ralph W. Tyler, 1930, อ้างอิงจาก เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2545: 9) การวัดผลทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่พยายามค้นหาระดับที่แสดงถึงปริมาณของคุณลักษณะใดลักษณะหนึ่งในตัวบุคคล หรือสิ่ง หรือเหตุการณ์ตัวอย่าง เช่น การวัดความสูงของนักเรียนนักศึกษา หรือการวัดความยาวของตัวโต๊ะ หรือการใช้แบบสอบเพื่อวัดลักษณะของบุคคลด้านเชาวน์ปัญญา ด้านความถนัด ด้านผลสัมฤทธิ์ เป็นต้น (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2545: 6) การประเมินผล

หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลและจัดข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจระหว่างการทำกับวัตถุประสงค์ หรือการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่วัดได้ (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2545: 12)

การวัดและประเมินผลการศึกษา คือ กระบวนการสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษา และทำให้สามารถติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ดังนั้นหลักสูตร การสอน การวัดผลจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอน และมีความเกี่ยวข้องกันโดยตลอดนอกจากนั้นการวัดผลการศึกษาจะช่วยชี้ให้ข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ในการเรียนการสอนก่อให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลเต็มที่ (กิ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม, 2542: 33)

การวัดและการประเมินผล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญองค์ประกอบหนึ่งในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนจะต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นจึงทำการวัดและประเมินผลการสอนว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ นั่นคือผู้สอนต้องวัดและประเมินผลทุกครั้งที่มีการสอน ผู้สอนจึงจะต้องเรียนรู้ให้เข้าใจในหลักการและกระบวนการวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

การประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าหรือตัดสินใจที่เกิดจากการสังเกตจากประสบการณ์และจากฝึกฝนของผู้ประเมิน (Sax, 1989: 24 อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2548: 1)

การประเมินผล เป็นการตัดสินใจคุณค่า และในทางการศึกษาจะเป็นการตัดสินใจพื้นฐานข้อมูลที่เป็นวัตถุประสงค์โดยการตีความหมายคะแนนเพื่อตัดสินว่า ยอดเยี่ยม ดี ปานกลาง หรือต่ำ (Weirisma and Jurs, 1990: 9)

สรุปแล้ว การวัดผลประเมินผล เป็นกระบวนการที่ดำเนินการควบคู่กับกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น การวัดผล และการประเมินผล โดยการวัดผลจะต้องใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัด ส่วนการประเมินผลจะเป็นการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้ข้อมูลจากการวัดผล ตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.6.2 หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2548: 11 – 12) กล่าวว่า เพื่อให้การวัดผลและประเมินผลการศึกษาเป็นไปอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ ควรยึดหลักในการปฏิบัติดังนี้

1. วัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมายการวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นกระบวนการตรวจสอบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้จัดให้กับนักเรียนนั้น นักเรียนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการวัดและการประเมิน ผลแต่ละครั้งจึงต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการวัด และในการสอนผู้สอนก็ต้องยึดหลักสูตรเป็นหลักโดยการวิเคราะห์หลักสูตร แล้วตั้งจุดมุ่งหมาย และวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย หากการวัดแต่ละครั้งไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายที่จะวัดผลของการวัดก็จะเป็นการวัดที่ไม่มีความหมายและก่อให้เกิดความผิดพลาดในการนำผลการวัดไปใช้

2. ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ แม้ว่าเราจะมีจุดประสงค์ในการวัดที่ชัดเจน เลือกเครื่องมือวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์แล้วก็ตาม แต่หากเครื่องมือขาดคุณภาพ ผลการวัดก็ขาด

คุณภาพไปด้วย และเมื่อนำผลการวัดไปประเมินผล ผลการประเมินย่อมมีโอกาสผิดพลาดได้ ดังนั้น เพื่อให้ผลการวัดมีความเชื่อถือได้จึงควรเลือกใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ

3. คำนี้ถึงความยุติธรรม ความยุติธรรมเป็นคุณธรรมที่สำคัญประการหนึ่งของผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินผลการศึกษา กล่าวคือจะต้องวัดและประเมินผลด้วยใจ เป็นกลางไม่ลำเอียง หรืออคติ ตัดสินตามหลักวิชา เช่น การตรวจข้อสอบโดยใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน จัดกระทำให้ผู้ถูกวัดอยู่ภายใต้สถานการณ์เดียวกัน ตัดสินผลการวัดโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน เป็นต้น หากการดำเนินการขั้นใดขั้นหนึ่งขาดความยุติธรรมแล้วก็จะส่งผลให้การวัดผลและการประเมินผลขาดความเชื่อถือตามไปด้วย

4. การแปลผลใช้ถูกต้อง การวัดและการประเมินผลการศึกษามีเป้าหมายเพื่อนำผลไปใช้อธิบายหรือเปรียบเทียบกันของคุณลักษณะนั้นๆ ดังนั้นการแปลผลที่ได้จะต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนที่จะลงสรุปโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ และวิธีการแปลความหมายเป็นสำคัญพิจารณาตามหลักเกณฑ์เช่นเป็นแบบอิงเกณฑ์หรืออิงกลุ่ม นอกจากนั้นผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ในมาตรการวัดและสถิติที่นำมาใช้ด้วย

5. ใช้ผลของการวัดและการประเมินผลให้คุ้มค่า การวัดและการประเมินผลแต่ละครั้งเป็นงานที่ต้องลงทุนทั้งในด้านพลัง ความคิดกำลังกาย เวลา และงบประมาณ เพื่อให้สามารถวัดผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หากผลการวัดที่ผู้สอนนำมาเพียงตัดสินได้ตักให้นักศึกษาเท่านั้นนับว่าเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่าเพราะผลการวัดและการประเมินผลสามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก เช่น ใช้สำหรับวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษาเป็นข้อมูล สำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของผู้สอน เป็นข้อมูล สำหรับแนะนำนักศึกษาและผู้ปกครอง และเป็นข้อมูล ประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปีของผู้สอนหรือปรับปรุงการบริหารงานในสถานศึกษา เป็นต้น

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลต้องวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ คำนี้ถึงความยุติธรรม แปลผลให้ถูกต้อง และใช้ผลของการวัดและการประเมินผลให้คุ้มค่า

1.6.3 ประเภทและขั้นตอนการประเมิน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2548: 13 – 14) กล่าวว่า การประเมินผล สามารถจำแนกประเภทได้ดังนี้

1.6.3.1 จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1) การประเมินผลก่อนเรียน (Pre-evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะของนักศึกษาว่ามีความรู้เพียงพอที่จะเรียนต่อในรายวิชาใหม่หรือเนื้อหาใหม่ได้หรือไม่ ถ้าพบว่ามีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอที่จะเรียนในเนื้อหาใหม่ได้

2) การประเมินผลระหว่างเรียนหรือประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่านักศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด หากพบว่ามีข้อบกพร่องในจุดประสงค์ใด ก็หาแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในจุดประสงค์นั้นๆ โดยจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่นักศึกษา

การประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการสอบย่อย (Formative Test) ในเนื้อหาที่สอนเท่านั้นตรวจสอบดูความก้าวหน้าของการเรียน ดูว่านักศึกษาบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ อันจะนำไปสู่การสอนซ่อมเสริมและปรับปรุงการสอนของผู้สอนอีกด้วย

3) การประเมินผลรวมสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่านักศึกษามีความรู้ทั้งสิ้นเท่าไร ควรตัดสินได้ - ตก ผ่าน - ไม่ผ่าน หรือควรได้เกรดอะไร เป็นต้น

การประเมินผลรวมสรุปเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนของแต่ละรายวิชา ผู้สอนอาจประเมินให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์หรือเลือกประเมินบางจุดประสงค์โดยการสุ่มเอาเฉพาะจุดประสงค์ที่สำคัญๆ ก็ได้

1.6.3.2 จำแนกตามระบบการวัดผล แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

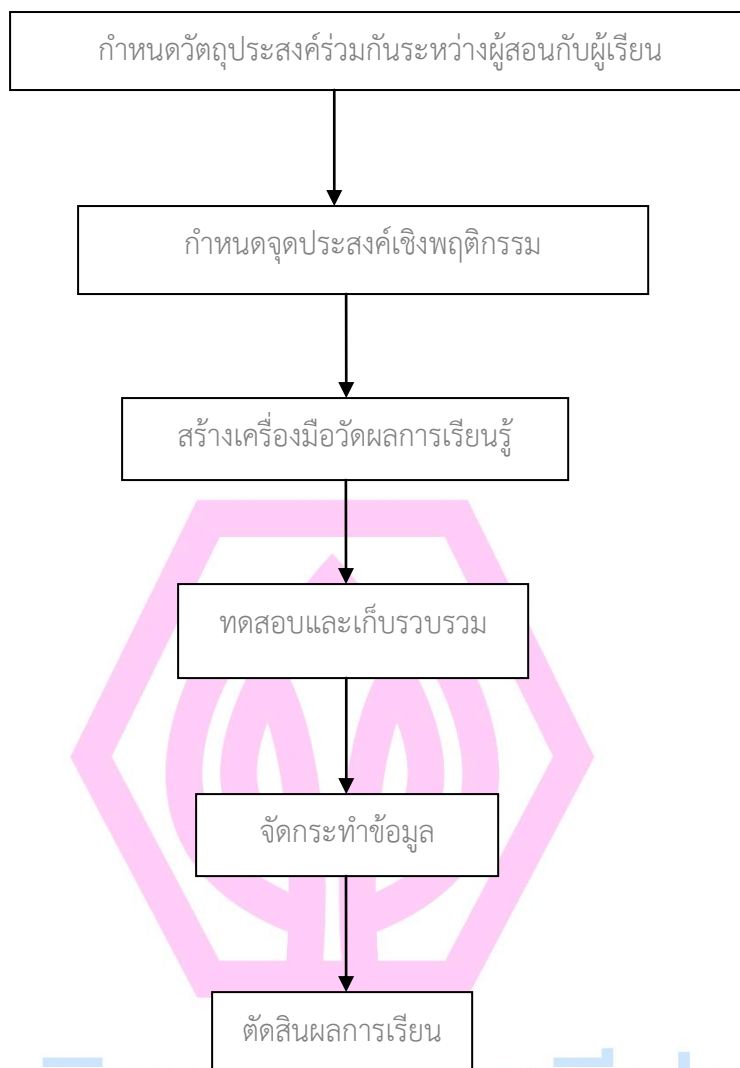
- 1) การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม (Norm – referenced Evaluation)
- 2) การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion – referenced

Evaluation)

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2548: 14 – 15) กล่าวว่า กระบวนการประเมินผลการศึกษามีความเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายการศึกษากิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอน และนักศึกษา การประเมินผลมีกระบวนการ 6 ขั้นตอน ดังแสดงในแผนภาพ 3

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แผนภาพ 3 ขั้นตอนการประเมินผล (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2548 : 15)

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

1.6.4 ความมุ่งหมายและประโยชน์ของการประเมินผล

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2548: 20) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนการสอนมีความมุ่งหมายหลายประการซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้ตรงกับความต้องการได้ดีดังนี้

1. เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน
2. เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน
3. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
4. เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง
5. เพื่อตัดสินผลการเรียน
6. เพื่อจัดตำแหน่งหรือจัดประเภท
7. เพื่อเปรียบเทียบระดับพัฒนาการ

8. เพื่อพยากรณ์หรือทำนาย

9. เพื่อประเมินค่า

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2548: 21 – 24) ได้กล่าวประโยชน์ของการประเมินผลดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักศึกษา

1.1 ทำให้เกิดพัฒนาตนเองในแนวทางที่เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากผลการประเมินความสามารถของตนเอง

1.2 ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อจะรักษามาตรฐานไว้และช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้นตามลำดับ

1.3 ทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะการสอบแต่ละครั้งทำให้นักศึกษาต้องอ่านหนังสือทบทวนเนื้อหา มีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมทำให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

1.4 ทำให้ทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะก่อนสอนผู้สอนจะแจ้ง จุดประสงค์ที่จะประเมินให้ทราบ

2. ประโยชน์ต่อผู้สอน

2.1 ทำให้ผู้สอนได้ทราบผลการเรียนของนักศึกษาว่าเก่ง – อ่อนเพียงใดเพื่อหาทางช่วยเหลือ

2.2 ทำให้ผู้สอนทราบผลการบรรลุจุดประสงค์การเรียนของนักศึกษาว่ามีนักศึกษาผ่านจุดประสงค์มากน้อยเพียงใดซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้สอนมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเพียงใด เทคนิควิธีการสอนที่ผู้สอนใช้เหมาะสมเพียงใด อันจะนำไปสู่การปรับปรุงตนเองของผู้สอน

2.3 ผลการประเมินจะทำให้ผู้สอนใช้เป็นแรงกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียนยิ่งขึ้น

2.4 ช่วยให้ผู้สอนได้ตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบว่ามีความยากง่ายเพียงใด มีค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงเพียงใด

3. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร

3.1 ทำให้ทราบมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาในด้านต่างๆ เช่น มาตรฐานความสามารถของนักศึกษา มาตรฐานความสามารถของผู้สอน เป็นต้น

3.2 ใช้เป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้ผู้ปกครองและประชาชน

3.3 ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา พัฒนา และดำเนินงานบริหารสถานศึกษาในด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง

4.1 ทำให้ทราบความสามารถ หรือสมรรถภาพในการเรียนของบุตรหลาน

4.2 ช่วยให้ผู้ปกครองรู้จักและเข้าใจบุตรหลานได้ดียิ่งขึ้น

4.3 เป็นข้อมูลสำหรับผู้ปกครองใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงานหรือการศึกษาต่อของบุตรหลาน

5. ประโยชน์ต่อการแนะนำ

5.1 ใช้เป็นข้อมูลในการให้คำปรึกษา แนะนำ นักศึกษาทั้งในด้านการเลือกอาชีพ การศึกษาต่อและปัญหาส่วนตัว

5.2 เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับสถานศึกษาใช้ในการประชาสัมพันธ์หรือนำสถานศึกษา

6. ประโยชน์ต่อการวิจัย

6.1 เครื่องมือในการวัดและประเมินผลสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยได้

6.2 ข้อมูลจากการวัดผลและประเมินผลสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยต่อไปได้

สรุปได้ว่า การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีลักษณะที่สำคัญ คือจะต้องมีการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียน โดยจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและวิธีการวัด รวมถึงเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนให้ผู้และนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ ในการวัดผลประเมินผลจะต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งผลให้แก่ นักศึกษาทราบเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข โดยการวัดนั้นจะต้องตรงตามเนื้อหาและใช้วิธีการวัดที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา ซึ่งหมายถึงอาจจะต้องใช้วิธีการหลายๆวิธีร่วมกัน และสิ่งที่สำคัญการวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม และเป็นมาตรฐานเดียวกันในกรณีที่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก หรือใช้ผู้สอนหลายคนในวิชาเดียวกัน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2541) ได้ศึกษาเรื่องโครงการประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้ สภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 6 คาบ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้บริหารเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนการสอน จัดให้มีการนิเทศภายในและการติดตามประเมินผลการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนเตรียมการสอนโดยศึกษาเนื้อหาและวิธีการจัดกิจกรรม เขียนแผนการสอน จัดกิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน มีการใช้สื่อที่เป็นรูปบัตร/บัตรภาพ ฝึกผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาอังกฤษง่ายๆ ฝึกทักษะการฟัง ด้วยการให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ฝึกทักษะการพูด ด้วยการให้ ทักทายคำ/ประโยค ความถูกต้องในการบอกชื่อสิ่งต่างๆ และความสามารถในการสื่อสาร โดยการสังเกตและสัมภาษณ์ สำหรับสมรรถนะของผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร

สุรณี แก้วกลม (2546) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ กระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ด้านอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนสื่ออำนวยความสะดวกการเรียนการสอน และ

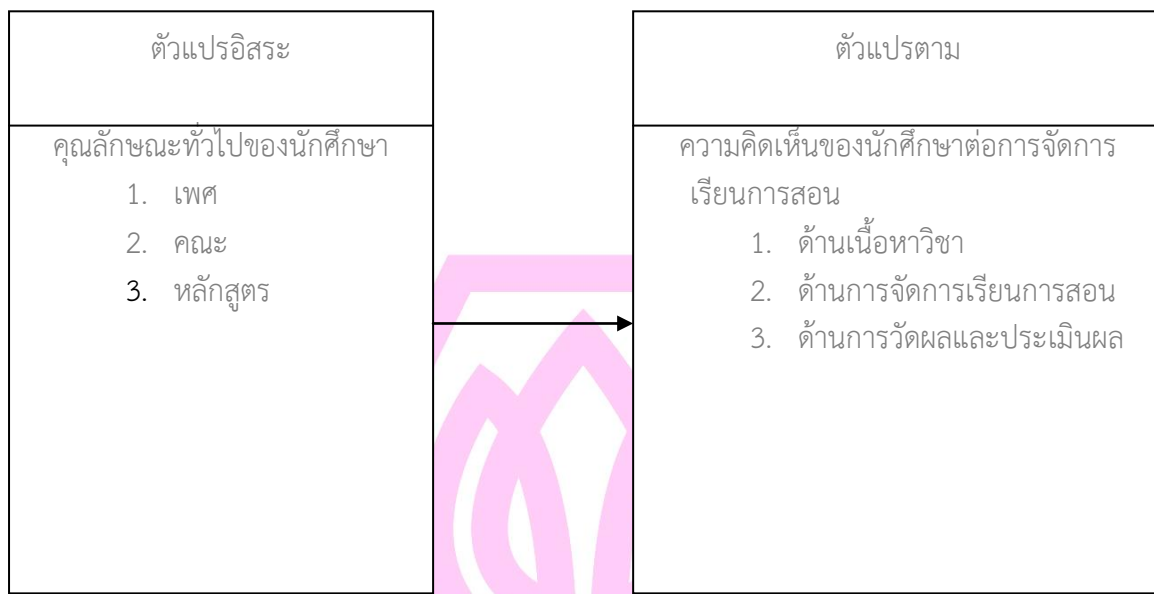
การประเมินผลการเรียนการสอน และเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามเพศ อายุ ประเภทของ นักศึกษาและคณะที่ศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 195 คน ซึ่งคัดเลือกจากประชากรด้วยวิธีการ คัดเลือกแบบแบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตรฐานส่วนประมาณค่า จำนวน 58 ข้อ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และการทดสอบ f-test ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนของ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ในภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากและเมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนสื่ออำนวยความสะดวก การ เรียนการสอน และการวัดประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจต่อการกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษด้าน อาจารย์ผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษสังกัดคณะครุศาสตร์มี ความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรเนื้อหาวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มีความพึงพอใจสูงกว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษสังกัดคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถนำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีและขั้นตอนในการศึกษาตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์และการนำข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ปีการศึกษา 2556 จำนวน 168 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น จำนวน 118 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนดังนี้

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ Taro Yamane (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541:21)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิด (เท่ากับ .05)

แทนค่าในสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{168}{1 + 168(.05)^2}$$

$$n = 118.31 \quad (\text{ผลที่ได้})$$
$$\approx 118 \quad (\text{ประมาณ})$$

การสุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการนำจำนวนนักศึกษาในแต่ละคณะมาเรียงลำดับกำหนดหมายเลข แล้วทำการจับฉลากที่ละใบ และบันทึกไว้ จนได้จำนวนเท่ากับขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ รายละเอียดตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนของประชากรและตัวอย่างของการศึกษา

คณะ	จำนวนนักศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
คณะบัญชี	23	16
คณะนิติศาสตร์	18	12
คณะนิเทศศาสตร์	28	20
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	20	15
คณะบริหารธุรกิจ	39	27
คณะศิลปศาสตร์	40	28
รวม	168	118

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ คณะ และหลักสูตร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ทั้ง 3 ด้าน มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 102)

มากที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนน	5
มาก	ให้น้ำหนักคะแนน	4
ปานกลาง	ให้น้ำหนักคะแนน	3
น้อย	ให้น้ำหนักคะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนน	1

และเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยเปรียบเทียบตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103)

4.51 – 5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ความคิดเห็นมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ความคิดเห็นปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	ความคิดเห็นน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวิธีการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราต่างๆ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2.2 กำหนดกรอบแนวความคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนำไปใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2.3 ร่างแบบสอบถาม นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครบถ้วนครอบคลุมทั้งเนื้อหาภาษาและรูปแบบ เมื่อได้รับข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว จึงนำร่างแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตามตรงของเนื้อหา (Content Validity) ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

2.4 ปรับแก้แบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นนำเสนอคณะกรรมการผู้ควบคุมวิจัยตรวจสอบพิจารณาอีกครั้ง

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ควบคุมวิจัยไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีขั้นตอน ดังนี้

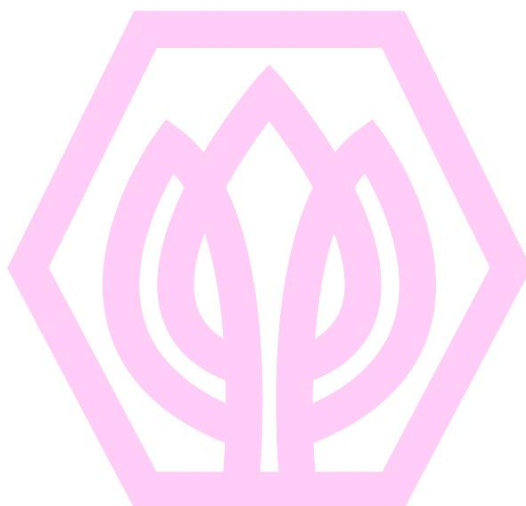
1. แจกแบบสอบถามกับนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างของการศึกษา โดยระบุวันที่ขอรับแบบสอบถามคืน
2. เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนจากนักศึกษา
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์และจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน ในกรณีที่แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอให้ผู้ตอบ ตอบแบบสอบถามเพิ่มเติม หลังจากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกครั้ง และเก็บรวบรวมให้เป็นหมวดหมู่เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งมีรายละเอียดของการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง ใช้ค่าความถี่ และร้อยละ
2. การวิเคราะห์และนำเสนอระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์และนำเสนอเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยใช้การอธิบายวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ซึ่งได้จากข้อคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถร่วมแสดงข้อเสนอแนะได้อย่างเต็มที่และเป็นอิสระ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติในการนำเสนอ ดังนี้

N	หมายถึง	แทนประชากร
n	หมายถึง	แทนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	หมายถึง	มัชฌิมเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วเสร็จ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 2.1. ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2.2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น
- 2.3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในส่วนนี้จะเป็นรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับที่ได้แสดงไว้ในข้างเบื้องต้น โดยมีรายละเอียดปรากฏดังนี้

3.1. ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 2 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

1. เพศ พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 52 คน (ร้อยละ 44.1) เพศหญิง จำนวน 66 คน (ร้อยละ 55.9)
2. คณะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 รองลงมา คือ ศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตร์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 คณะนิเทศศาสตร์จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 คณะบัญชี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 รองลงมาคณะนิติศาสตร์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

3. หลักสูตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดอยู่ในหลักสูตร 4 ปี จำนวน 116 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 98.3 และมีเพียง 2 คน หรือร้อยละ 1.7 เท่านั้น ที่เป็นหลักสูตร 4 ปีเทียบโอน ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ คณะ และหลักสูตร (n =118)

คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	52	44.1
1.2 หญิง	66	55.9
2. คณะ		
2.1 คณะบัญชี	16	13.6
2.2 คณะนิติ	11	9.3
2.3 คณะนิเทศศาสตร์	17	14.4
2.4 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	12	10.2
2.5 คณะบริหารธุรกิจ	32	27.1
2.6 คณะศิลปศาสตร์	30	25.4
3. หลักสูตร		
3.1 4 ปี	116	98.3
3.2 4 ปีเทียบโอน	2	1.7

3.2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของศรีปทุม ขอนแก่น

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ในภาพรวม และรายด้าน (n = 118)

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านเนื้อหาวิชา	3.70	0.68	มาก	1
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.55	0.74	มาก	2
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.01	1.33	ปานกลาง	3
รวม	3.39	0.91	ปานกลาง	

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษามีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$) เมื่อพิจารณาแยกรายด้าน

พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ในด้านเนื้อหาวิชาและการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, 3.55 ตามลำดับ) ขณะที่ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$) ซึ่งหากเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาวิชา นักศึกษามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น ด้านเนื้อหาวิชา (n=118)

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ร้อยละของความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน	13 (11.4)	58 (50.0)	44 (36.8)	2 (1.8)	0 (0.0)	3.71	0.67	มาก
2. เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	14 (11.3)	53 (45.2)	50 (43.5)	11 (0.0)	0 (0.0)	3.67	0.66	มาก
3. เนื้อหาที่อาจารย์สอนตรงกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	14 (11.3)	71 (60.9)	31 (26.1)	2 (1.7)	0 (0.0)	3.81	0.64	มาก
4. เนื้อหาที่สอนนักศึกษาถูกต้อง ทันสมัย	17 (14.0)	55 (46.5)	40 (35.1)	5 (4.4)	0 (0.0)	3.70	0.76	มาก
5. เนื้อหาที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	16 (12.2)	57 (48.7)	43 (37.4)	2 (1.7)	2 (0.0)	3.71	0.96	มาก
รวม						3.70	0.68	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่นในด้านเนื้อหาวิชา โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.70$) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และหากเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ประเด็นด้านเนื้อหาที่อาจารย์สอนตรงกับหลักสูตรที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.81$) รองลงมา คือ จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน และเนื้อหาที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.71$) เนื้อหาที่สอนนักศึกษาถูกต้อง ทันสมัย ($\bar{x} = 3.70$) และเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.70$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น ด้านการจัดการเรียนการสอน (n=118)

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ร้อยละของความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. อาจารย์ชี้แจงแนวการสอนให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจน	18 (14.8)	41 (34.8)	52 (44.3)	7 (6.1)	0 (0.0)	3.58	0.81	มาก
2. แนะนำแนวทางการเรียนให้นักศึกษาทราบ	16 (13.0)	49 (40.9)	45 (39.1)	8 (7.0)	0 (0.0)	3.60	0.80	มาก
3. อาจารย์มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความจริงใจ เอาใจใส่ต่อการสอน	17 (13.0)	46 (39.1)	46 (40.0)	9 (7.8)	0 (0.0)	3.57	0.81	มาก
4. อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เรียน	18 (13.0)	39 (33.9)	49 (42.6)	12 (10.4)	0 (0.0)	4.49	0.85	ปานกลาง
5. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาด้วยกัน	17 (14.8)	51 (41.7)	41 (35.7)	7 (6.1)	3 (1.8)	3.61	0.87	มาก
6. อาจารย์มีความพยายามในการอธิบายเนื้อหาให้นักศึกษาเข้าใจ	(17) (14.8)	51 (41.7)	41 (35.7)	7 (6.1)	2 (1.7)	3.58	0.88	มาก
7. อาจารย์ให้ความสนใจและดูแลเอาใจใส่ในนักศึกษาอย่างทั่วถึง	21 (13.0)	46 (38.3)	40 (35.7)	9 (8.7)	1 (4.3)	3.46	0.97	ปานกลาง
รวม						3.01	1.33	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีเพียงข้อ 4 และ 7 ของรายการคำถาม ที่มีระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับปานกลาง และหากเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของคะแนนจากมากไปหาน้อย พบว่า ประเด็นเรื่องการแนะนำแนวทางการเรียนให้นักศึกษาทราบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.60$) รองลงมา คือ อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาด้วยกัน และอาจารย์มีความพยายามใน

การอธิบายเนื้อหาให้นักศึกษาเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.58$) อาจารย์ชี้แจงแนวการสอนให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.57$) อาจารย์มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความจริงใจ เอาใจใส่ต่อการสอนและอาจารย์มีเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและสนใจการเรียน มีเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.49$) และอาจารย์ให้ความสนใจและดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างทั่วถึง ($\bar{x} = 3.46$)

ตารางที่ 6 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น ด้านการวัดผลและประเมินผล (n=118)

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	ร้อยละของความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. อาจารย์จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน	22 (17.5)	44 (38.6)	40 (35.1)	9 (7.9)	1 (0.9)	3.64	0.89	มาก
2. อาจารย์มีการแจ้งเกณฑ์การสอบผ่านและเครื่องมือประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า	17 (14.8)	53 (46.1)	37 (32.2)	8 (7.0)	0 (0.0)	3.68	0.80	มาก
3. อาจารย์มอบหมายงานให้นักศึกษาทำเพื่อเก็บคะแนนระหว่างเรียนได้เหมาะสม	12 (10.4)	52 (45.2)	40 (34.8)	10 (8.7)	1 (0.9)	3.55	0.82	มาก
4. อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา	10 (7.8)	52 (45.2)	49 (42.6)	3 (2.6)	1 (1.8)	3.91	3.70	มาก
5. การตัดสินผลการสอนของอาจารย์มีความยุติธรรม	15 (13.0)	43 (37.4)	42 (36.5)	7 (6.1)	6 (7.0)	3.43	1.02	ปานกลาง
6. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของตนเอง	10 (8.8)	49 (43.0)	45 (39.5)	9 (7.9)	1 (0.9)	3.50	0.80	มาก
รวม						3.01	1.33	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$) และหากจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีเพียงข้อคำถาม

ข้อที่ 5 เท่านั้น ที่มีระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ประเด็นของอาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลได้ครบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.91$) รองลงมา คือ อาจารย์มีการแจ้งเกณฑ์การสอบผ่านและเครื่องมือประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า ($\bar{x} = 3.68$) อาจารย์จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน ($\bar{x} = 3.64$) อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลได้ครบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา ($\bar{x} = 3.55$) อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของตนเอง ($\bar{x} = 3.50$) และการตัดสินผลการสอนของอาจารย์มีความยุติธรรม ($\bar{x} = 3.43$)

3.3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

จากการศึกษาข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.66 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด พบข้อเสนอแนะปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 7 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น ด้านเนื้อหา

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านเนื้อหา	จำนวนความคิดเห็น
1. เนื้อหาวิชามีความครอบคลุม ชัดเจน สอดคล้องกับผู้เรียน สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	5
2. บางวิชามีเนื้อหามากเกินไป ทำให้เร่งเรียนให้ทันกับเวลาซึ่งนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด	8
3. เนื้อหาวิชาที่สอนมีความทันสมัย แต่เสนอแนะให้สอนเฉพาะส่วนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง	10
4. บางรายวิชามีเอกสารการเรียนจำนวนมาก ผู้สอนควรจัดทำเป็นหนังสือมากกว่าให้นักศึกษาถ่ายเอกสารแล้วนำมาเรียนและอ่าน	5
5. เสนอแนะให้มีรายวิชาโทเป็นภาษาที่ 3 เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา	1
6. ด้านวิชาการเน้นทฤษฎีมากเกินไป ควรเน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น	2

จากตาราง 7 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านเนื้อหา พบว่า ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอนมีความทันสมัย แต่เสนอแนะให้สอนเฉพาะส่วนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง จำนวน 10 คน รองลงมา เนื้อหามากเกินไป ทำให้เร่งเรียนให้ทันกับเวลาซึ่งนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด จำนวน 8 คน เนื้อหาวิชามีความครอบคลุม ชัดเจน สอดคล้องกับผู้เรียน สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ จำนวน 5 คน บางรายวิชามีเอกสารการเรียนจำนวนมาก ผู้สอนควรจัดทำเป็นหนังสือมากกว่าให้

นักศึกษาถ่ายเอกสารแล้วนำมาเรียนและอ่าน จำนวน 5 คน ด้านวิชาการเน้นทฤษฎีมากเกินไป ควรเน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น จำนวน 2 คน เสนอแนะให้มีรายวิชาโทเป็นภาษาที่ 3 เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา จำนวน 1 คน

ตารางที่ 8 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านการจัดการเรียนการสอน	จำนวน
1. ด้านเวลาในการจัดการเรียนการสอนบางรายวิชาสอนเกินเวลา แต่ส่วนมากแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมได้ดี ทำให้สอนได้ตรงตามเวลาที่กำหนด	15
2. การจัดตารางเรียนของนักศึกษาควรมีช่วงเวลาว่าง ไม่เรียนติดกันมากเกินไป และไม่ควรจัดตารางเรียนให้เล็กค่าเกินไป เช่น บางวิชาเรียนถึงเวลา 17.30 น.	6
3. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่หลากหลายมีความเป็นกันเองและมุ่งเน้นให้กล้าแสดงออก แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันภายในห้องเรียนแต่บางรายวิชาผู้สอนยังไม่สามารถอธิบายยกตัวอย่างให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาได้	4
4. การจัดการเรียนการสอนบางรายวิชา ผู้สอนอารมณ์บทรานเกินไป ทำให้มีเวลาสอนเนื้อหาน้อย	5

จากตาราง 8 พบว่า ข้อเสนอแนะความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่า ด้านเวลาในการจัดการเรียนการสอนบางรายวิชาสอนเกินเวลา แต่ส่วนมากแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมได้ดี ทำให้สอนได้ตรงตามเวลาที่กำหนด จำนวน 15 คน รองลงมา คือ การจัดตารางเรียนของนักศึกษาควรมีช่วงเวลาว่าง ไม่เรียนติดกันมากเกินไป และไม่ควรจัดตารางเรียนให้เล็กค่าเกินไป เช่น บางวิชาเรียนถึงเวลา 17.30 น. จำนวน 6 คน การจัดการเรียนการสอนบางรายวิชา ผู้สอนอารมณ์บทรานเกินไป ทำให้มีเวลาสอนเนื้อหาน้อย จำนวน 5 คน ผู้สอนมีวิธีการสอนที่หลากหลายมีความเป็นกันเองและมุ่งเน้นให้กล้าแสดงออก แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันภายในห้องเรียนแต่บางรายวิชาผู้สอนยังไม่สามารถอธิบายยกตัวอย่างให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาได้ จำนวน 4 คน

ตารางที่ 9 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น ด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น ด้านการวัดผลและประเมินผล	จำนวน
1. การตรวจสอบผลสอบของนักศึกษาควรตรวจสอบได้ตลอดเวลาและมีความยุติธรรม	18
2. การวัดและประเมินผลควรมีการชี้แจงน้ำหนักของคะแนนให้ชัดเจน	12
3. อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนควรมีความพร้อมมากกว่านี้ทั้งด้านความทันสมัยและความพร้อมในการใช้งาน	4
4. เสนอแนะให้ผู้สอนประเมินผลจากการทำงานมากกว่าการผลทดสอบ	11

จากตาราง 9 พบว่า ข้อเสนอแนะความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น ด้านการวัดผลและประเมินผลส่วนใหญ่ พบว่า นักศึกษาใช้ข้อเสนอแนะการตรวจสอบผลสอบของนักศึกษาควรตรวจสอบได้ตลอดเวลาและมีความยุติธรรมจำนวน 18 คน รองลงมา คือ การวัดและประเมินผลควรมีการชี้แจงน้ำหนักของคะแนนให้ชัดเจนจำนวน 12 คน เสนอแนะให้ผู้สอนประเมินผลจากการทำงานมากกว่าการผลทดสอบ จำนวน 11 คน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนควรมีความพร้อมมากกว่านี้ทั้งด้านความทันสมัยและความพร้อมในการใช้งาน จำนวน 4 คน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 168 คน กำหนดขนาดของตัวอย่างโดยใช้สูตรทาร์ยามาเน่ ได้จำนวนตัวอย่าง 118 คน และทำการเลือกตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการศึกษา ดังนี้

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ตัวอย่างเป็นเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย (เปรียบเทียบร้อยละ 55.9 กับร้อยละ 44.1) ตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดอยู่คณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 27.1 รองลงมา คือ คณะศิลปศาสตร์จำนวน คณะนิเทศศาสตร์ คณะบัญชี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 25.4 14.4 13.6 10.2 และร้อยละ 9.3 ตามลำดับ

สำหรับผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาวิชา และด้านการจัดการเรียนการสอน มีระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับมาก ขณะที่ด้านการวัดผลและประเมินผล มีระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับปานกลาง สำหรับรายละเอียดรายข้อ ปรากฏดังนี้

1) ด้านเนื้อหาวิชา

พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก และจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ เนื้อหาที่อาจารย์สอนตรงกับหลักสูตรที่กำหนดไว้รองลงมา จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ถัดมา เนื้อหาที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ถัดลงมาเนื้อหาที่สอนนักศึกษาถูกต้อง ทันสมัย และเนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน

พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับ มาก และจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือแนะนำแนวทางการเรียนให้นักศึกษาทราบ รองลงมา อาจารย์

เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาด้วยกัน ถัดมา อาจารย์มีความพยายามในการอธิบายเนื้อหาให้นักศึกษาเข้าใจ ถัดลงมา อาจารย์ชี้แจงแนวการสอนให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจน ถัดลงมา อาจารย์มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความจริงใจ เอาใจใส่ต่อการสอน ถัดลงมา อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและสนใจการเรียน และอาจารย์ให้ความสนใจและดูแลเอาใจใส่ในนักศึกษาอย่างทั่วถึง

3) ด้านการวัดผลและประเมินผล

พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น ในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลได้ครบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา รองลงมา อาจารย์มีการแจ้งเกณฑ์การสอบผ่านและเครื่องมือประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า ถัดมา อาจารย์จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน ถัดมา อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลได้ครบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา ถัดลงมา อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของตนเอง และการตัดสินผลการสอนของอาจารย์มีความยุติธรรม

ข้อเสนอแนะความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น พบว่า มีผู้ให้ข้อเสนอแนะให้สอนเฉพาะส่วนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง, บางวิชาเนื้อหาหนักเกินไป ทำให้เร่งเรียนให้ทันกับเวลาซึ่งนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจได้, เนื้อหาวิชามีความครอบคลุมชัดเจน สอดคล้องกับผู้เรียน สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้, บางรายวิชามีเอกสารการเรียนจำนวนมาก ผู้สอนควรจัดทำเป็นหนังสือมากกว่าให้นักศึกษาถ่ายเอกสารแล้วนำมาเรียนและอ่าน, ด้านวิชาการเน้นทฤษฎีมากเกินไป ควรเน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น, ให้มีรายวิชาโทเป็นภาษาที่ 3 เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา ด้านเวลาในการจัดการเรียนการสอนบางรายวิชาสอนเกินเวลา, การจัดการเรียนของนักศึกษาควรมีช่วงเวลาว่าง ไม่เรียนติดกันมากเกินไป และไม่ควรจัดตารางเรียนให้เล็กค่าเกินไปเช่น บางวิชาเรียนถึงเวลา 17.30 น., ผู้สอนอารมณ์ขบขันเกินไป ทำให้มีเวลาสอนเนื้อหาน้อย, ผู้สอนประเมินผลจากการทำงานมากกว่าการผลการสอบ, อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนควรมีความพร้อมมากกว่านี้ทั้งด้านความทันสมัยและความพร้อมในการใช้งาน

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

สมมติฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่นอยู่ในระดับปานกลาง

จากการวิจัย พบว่า การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้

เนื่องจากที่ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น โดยรวม และรายชื่ออยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ

1. เนื้อหาที่อาจารย์สอนตรงกับหลักสูตรที่กำหนดไว้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน
3. แนะนำแนวทางการเรียนให้นักศึกษาทราบ
4. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับ

นักศึกษาด้วยกัน

5. อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา
6. อาจารย์มีการแจ้งเกณฑ์การสอบผ่านและเครื่องมือประเมินผลการเรียนให้

นักศึกษาทราบล่วงหน้า

7. อาจารย์จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน

ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น จึงอยู่ในระดับปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มีเนื้อหามากเกินไป ทำให้เร่งเรียนให้ทันกับเวลาซึ่งนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด ควรจะมีการจัดการเรียนการสอนให้เป็นระบบมากขึ้น
2. มีเอกสารการเรียนจำนวนมาก ผู้สอนควรจัดทำเป็นหนังสือมากกว่าให้นักศึกษาถ่ายเอกสารแล้วนำมาเรียนและอ่าน
3. ให้มีรายวิชาโทเป็นภาษาที่ 3 เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา
4. วิชาการเน้นทฤษฎีมากเกินไป ควรเน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น
5. ตารางเรียนของนักศึกษาควรมีช่วงเวลาว่าง ไม่เรียนติดกันมากเกินไป และไม่ควรถัดตารางเรียนให้เลิกค่าเกินไป เช่น บางวิชาเรียนถึงเวลา 17.30 น.
6. บางรายวิชา ผู้สอนอารมณ์ขบถมากเกินไป ทำให้มีเวลาสอนเนื้อหาน้อย
7. การวัดและประเมินผลควรมีการชี้แจงน้ำหนักของคะแนนให้ชัดเจน
8. อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนควรมีความพร้อมมากกว่านี้ทั้งด้านความทันสมัยและความพร้อมในการใช้งาน
9. ผู้สอนประเมินผลจากการทำงานมากกว่าการผลการสอบ

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องบุคลิกภาพของอาจารย์ และความสัมพันธ์กับนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอน
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ใหม่ตาจักร และคณะ. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโครงการหลักสูตรภาษาอังกฤษโรงเรียนเบญจมราชูทิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กิ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม. (2542). ภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษา. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร: ชวนพิมพ์.
- กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา. (2539). เมืองไทยในความใฝ่ฝันของนักคิดอาวุโส. [ม.ป.ท.: ม.ป.พ]
- จินดา เพ็ชรรัตน์. (2543). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ฉลอง บุญญานันต์ และศุภชัย ศุภวรรณ. (2529). โครงการวิจัยที่ 3 โครงการวิจัยสถานภาพและบทบาทในอนาคตของสถาบันฝึกหัดครู ในการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาประเทศ: รายงานการวิจัย . กรุงเทพมหานคร: กรมการฝึกหัดครู.
- ชวนชัย เชื้อสาธุน. (2541). โครงการประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 จังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2547). การนิเทศการสอนแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร: โฟร์เพช.
- ชุตีรัตน์ เจริญสุข. (2545). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงตามความคิดเห็นของอาจารย์และนัก ศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถาวร สารวิทย์. (2523). อุตสาหกรรมศิลป์ สำหรับครูประถมศึกษา และมัธยมศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ทวีศิลป์ พรหมสุวรรณ. (2542). การศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสาธิตมหาลัยวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิตสาขาอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพย์วัลย์ สุรินยา และคณะ. (2539). จิตวิทยาทั่วไป: General Psychology. ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. (2548, มิถุนายน – กันยายน). “บทความ อิทธิพลของภาษาอังกฤษในวิถีชีวิต ไทย,” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. 2(1). 38.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). รายงานผลการวิจัย เรื่อง สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย. สุโขทัย: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- พรชูลี อาชาวำรุง. (2525). **ภาษาอังกฤษสำหรับนักวิชาการ**. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2541). **การเรียนรู้ภาษาที่สอง: ผลการวิจัยเอกสาร**. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล เสนะวงค์. (2547). **รายงานการวิจัยเรื่อง อาจารย์ชาวต่างประเทศ: องค์ประกอบสำคัญของการประกันคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชิต ฤทธิจรรณู. (2548). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: แฮสส์ ออฟ เคอร์มีส์.
- พิพัฒน์ วิเชยสุวรรณ. (2540). **แผนการศึกษาแห่งชาติแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพมหานคร : เดอะบุคส์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2550). **คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**.
<http://human.psu.ac.th/People/index.php> .
- ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ต้นบรรจง. (2536). **เทคโนโลยีในการผลิตสื่อการสอนคณิตศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและฝึกอบรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2545). **การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์: Measurement and Achievement Test Construction**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์. (2543). **เทคนิคการสอน**. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วันเพ็ญ จันทร์เจริญ. (2542). **การเรียนการสอนปัจจุบัน**. คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏสกลนคร
- วิจิตร ศรีอ้าน. (2518). **หลักการอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิรัตน์ ไทยชนะ และคณะ. (2545). **คู่มือและแนวทางการจัด ทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544**. [ม. ป.ท.: ม.ป.พ.].
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย**. สำนักงานส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ศักดิ์ดา ทรัพย์ขวัญเมือง. (2543). **การบริหารงานการจัด การเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดประทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สรรเพชญ์ อีสริยวัชกร. (2546). **ทฤษฎีการสอนสู่การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มเวลา**. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). **รายงาน “การสังเคราะห์รูปแบบการจัด กระบวนการเรียนรู้ของครูต้นแบบ” (ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุนันท์ ภูริเวทย์. (2544). **การออกแบบการสอน: Instructional Design**. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2544). **การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)**. นนทบุรี : จตุพร ดีไซน์.
- สุนันท์ แก้วกลม. (2546). **ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาต่อกระบวนการเรียนการสอน โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี**. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ.

- สุวัฒน์นา เอี่ยมอรพรรณ และคณะ. (2546). **แนวคิดและแนวปฏิบัติสำหรับครูเพื่อรองรับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู**. ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2541). **ครบเครื่องเรื่องวิทยากร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ตวงกลมสมัย.
- Aviva Chomsky. (1998). **Identity and struggle at the margins of the nation-state :The laboring peoples of Central America and the Hispanic Caribbean**.Durham [N.C.] : Duke University Press.
- Barratt, Leslie and E.H. Kontra. (2000. Autumn). “Native-English-Speaking Teachers in Cultures Other Than Their Own.” **TESOL Journal**. 9(3) :19 – 23
- David Sanford. (1972). **Who Put the Con in Consumer**. Now York : Liveright.
- Hu Liangcai and Liu Pingping. (2004), January). “Foreign teacher in China’s English teaching perspective,” **Journal of Hunan City University, Humanities & Social Sciences**.25(1):102-105.
- Lee Cogan. (1974). **Studies in prose writing** . New York : Holt. Rinehart and Winston.
- Lin Zhu. (2006, June). “Bilingual education goal and foreign teacher’s function analysis,” **Journal of Xi’an International Studies University**. 14 (2) : 91 – 93.
- Rajagopalan, Kanavillil. (2004, April). “The Concept of ‘Word English’ and It’s Implications for ELT.” **ELT Journal**. 58(2) : 116
- Wiersma. William and Jurs, Stephen G. (1990). **Educational Measurement and Testing**. Boston : Allyn and Bacon.
- Wu Shufang. (2006, August.) “Perspective foreign teacher in China’s English teaching.” **Journal of Qiongzhou University**. 13 (4) : 35-36.
- Zhou Jiaqiu. (2006, February). “Foreign teacher teaching effect diagnosis,” **Journal of Zhaoqing University**. 27 (1) : 72 – 74.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง : การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น

ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน

2. ในการตอบแบบสอบถามขอความกรุณาตอบให้ครบถ้วนทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเพื่อการวิจัยเท่านั้น จะไม่กระทบต่อผลการเรียนและสภาพของท่านประการใด แต่กลับจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

นางเดือนฉาย ช่อนกลาง

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตอนที่ 1

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. คณะ

() บัญชี

() นิติ

() นิเทศศาสตร์

() เทคโนโลยีสารสนเทศ

() บริหารธุรกิจ

() ศิลปะศาสตร์

3. หลักสูตร

() 4 ปี

() 4 ปีเทียบโอน

ตอนที่ 2

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน
ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

คำชี้แจง จากคำถามในแต่ละข้อโปรดพิจารณาว่าการจัดการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัย
ศรีปทุมขอนแก่น อยู่ในระดับใด

โดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างแบบสอบถาม						
ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
00	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน			✓		

คำอธิบาย ข้อ 00

ในช่อง “จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน” ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
“ปานกลาง” แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ระดับจุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน อยู่ใน
ระดับปานกลาง

SRI PATUM UNIVERSITY

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ด้านเนื้อหาวิชา						
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน					
2	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3	เนื้อหาที่อาจารย์สอนตรงกับหลักสูตรที่กำหนดไว้					
4	เนื้อหาที่สอนนักศึกษาถูกต้อง ทันสมัย					
5	เนื้อหา มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
2.ด้านการจัดการเรียนการสอน						
6	อาจารย์ชี้แจงแนวการสอนให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจน					
7	แนะนำแนวทางการเรียนให้นักศึกษาทราบ					
8	อาจารย์มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความจริงใจ เอาใจใส่ต่อการสอน					
9	อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและสนใจการเรียน					
10	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาด้วยกัน					
11	อาจารย์มีความพยายามอธิบายเนื้อหาให้นักศึกษาเข้าใจ					
12	อาจารย์ให้ความสนใจและดูแลเอาใจใส่ในนักศึกษาอย่างทั่วถึง					
3.ด้านการวัดผลและประเมินผล						
13	อาจารย์จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน					
14	อาจารย์มีการแจ้งเกณฑ์การสอบผ่านและเครื่องมือประเมินผล การเรียนให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า					
15	อาจารย์มอบหมายงานให้นักศึกษาทำเพื่อเก็บคะแนนระหว่างภาคเรียนได้เหมาะสม					
16	อาจารย์ใช้วิธีการวัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา					
17	การตัดสินผลการสอบของอาจารย์มีความยุติธรรม					
18	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของตนเอง					

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่ต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยศรี
ปทุม ขอนแก่น

กรุณาให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ทั้ง 3 ด้าน
ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

1. ด้านเนื้อหาวิชา

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

3. ด้านการวัดผลและประเมินผล

.....

.....

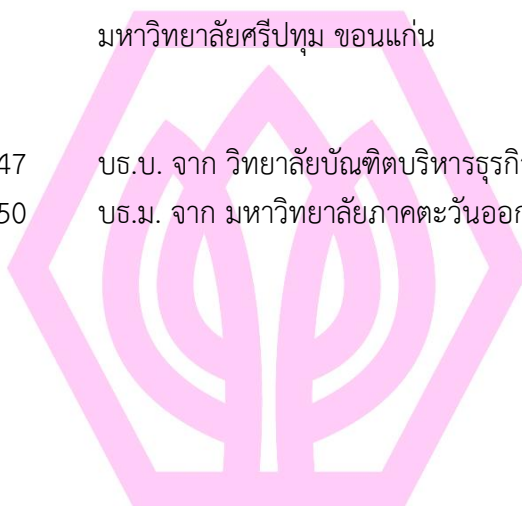
.....

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางเดือนฉาย ช่อนกลาง
สถานที่เกิด	จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	11 หมู่ 12 ตำบลสาวะถี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำคณะบัญชี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	บธ.บ. จาก วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ
พ.ศ. 2550	บธ.ม. จาก มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY